

OUR LIFE

НАШЕ ЖИТТЯ

Published by Ukrainian National Women's League of America, Inc. 4936 N. 13th St. Philadelphia, Pa. 19141

Світличка „Садочок казок“ при 29 Відділі СУА у Шикаго

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Квітень ч. 4. April 1972

НАШЕ ЖИТТЯ

P. XXIX. КВІТЕНЬ Ч. 4.

Видає Союз Українок Америки раз у місяць за винятком серпня
 Редагує Колегія — Лідія Бурчинська, д-р Наталя Ішук, Олена Лотоцька, Уляна Любович, Марія Одежинська, Ірина Пеленська, Марта Тарнавська, Наталя Чапленко, Ганна Черінь.

Листування й передплату висилати на адресу:

4936 N. 13th St.
 Philadelphia, Pa. 19141
 Tel. DA 4-7304

Річна передплата в ЗСА і Канаді від січня 1970 \$6.00
 Піврічна передплата \$3.00
 Річна передплата в Англії .. 2 ф. ст.
 Річна передплата в Австралії 4 а. д.
 Річна передплата у Франції .. 20 фр.
 Річна передплата в Німеччині 15 н. м.
 Річна передплата в Бельгії 200 б. фр.
 В інших країнах рівноварт. 5 ам. дол.
 Поодинокое число 60 центів

З М І С Т :

Я. Славутич: Матері
 Шлях до материнства
 Д-р Т. Савицька: Державна фінансова допомога потребуючим
 М. Барагура: Лямпа пана президента
 Р. Галібей: Як погодити обов'язки жінки, матері і громадянки?
 У. Любович: Мистецький модельєр
 В. Андрушків: Чому потрібний дозвіл на ведення Світлички?
 І. Олексюк: Співпраця батьків
 Л. Б.: Кераміка в нашому житті
 Страви з яєць
 Р. Tichina: The Sorrowful Mother Social Welfare Work
 Headquarters News
 М. Жижка: Червоногрудка
 К. Перелісна: **
 Г. Чорнобицька: Мама білка
 А. Давиденко: Жайворонки
 Г. Черінь: Молитва українських дітей
 Н. Михалевич: Моя мати

На обгортці:

Світличка „Садочок Казок“ при 29 Відділі СУА в Шикаго:
 Зліва до права стоять пані — Н. Масник, членка Вих. Ради, І. Олексюк, теперішня вчителька Світлички, Н. Ковальська, кол. вчителька Світлички, Л. Коломиєць і В. Олексій, членки Управи Вих. Ради. — На світлині не присутні п-ні Д. Ярошевич, голова Виховної Ради

OUR LIFE

VOL. XXIX APRIL No. 4

Edited by Editorial Board
 Monthly publication except August, of the Ukrainian National Women's League of America, Inc.

4936 N. 13th St.
 Philadelphia, Pa. 19141
 Tel. DA 4-7304

Subscription in the United States of America \$6.00 per year, half year \$3.00, Subscription in Canada \$6.00 per year, half year \$3.00. Subscription in England 2 pound sterling per year. Subscription in Australia 4 Austr. dollars per year. Subscription in France 20 fr. per year.

Entered as second class matter July 8, 1944, at the Post Office at Philadelphia, Penna. under the Act of March 3, 1879.

Single Copy 60 cents

ПРЕДСТАВНИЦТВА
„НАШОГО ЖИТТЯ“

АНГЛІЯ:

Mrs. Myroslawa Rudenska
 245 Wigman Rd.
 Bilborough Estate
 Nottingham, England

Ukrainian Booksellers
 49 Linden Gardens
 Notting Hill Gate
 London W. 2

АВСТРАЛІЯ:

“Library & Book Supply”
 16a Prospect St.
 Glenroy, W9, Victoria
 Australia

ФРАНЦІЯ:

Daria Melnykovych
 c/o No. 7 887 93 de Paris
 26. rue de Torcy
 Paris 18-e
 France

НІМЕЧЧИНА:

Ukrainischer Frauenverband
 Haus der Begegnung

8 Muenchen 5
 Rumfordstr. 21

On the Front Page:

Day Center for Ukrainian children
 in Chicago, Ill.

На терені СУА

- 4—17 квітня — Виставка нар. мистецтва в бібліотеці Норріставну — 98 Відділ СУА у Філядельфії
 15 квітня — Традиційна Весняна Забава — 98 Відділ СУА у Філядельфії
 30. квітня — Основуючий Окр. З'їзд Окр. Рада СУА в Новій Англії
 7. травня — Окр. З'їзд — Окр. Рада в Сиракузах
 7. травня — Товариська Зустріч — 48 Відділ СУА у Філядельфії
 7. травня — Показ моди — 20 і 98 Відділи СУА у Філядельфії
 7. травня — Хрестини Відділу — 92 Відділ СУА в Менвілі, Н. Дж.
 3. червня — Хрестини Відділу — 106 Відділ СУА в Гартфордї, Конн.
 4. червня — Прогулянка до Музею в Бавнд Бруку — 82 Відділ СУА в Бронксі
 24. і 25. червня — Річні Збори Гол. Управи СУА у Філядельфії

КРІЗЬ НОВІ ФІЛЬМИ

СТЕРЕЖИСЯ ГРУДКИ — Beware the Blob. В цій комедії грудка землі з північного бігуна спричинює цілий заколот у місті.

ВІН ПОІДАЄ БІСКВИТИ — The Biscuit Eater. Приємний фільм Дізнея про двох хлопців, що завзялися вишколити собаку на чемпіона. Грає Гадфрі Кембрідж.

КОНЦЕРТ ДЛЯ БАНГЛАДЕШУ — The Concert for Bangladesh. Тут сфільмовані заходи коло концерту, що його мали провести різні мистці сцени в користь потерпілих.

КІМ — Kim. Сфільмоване оповідання Рид'ярда Кіплінга про пригоди молодого хлопця в Індії наприкінці 19 стол.

МАЛА АРКА — The Little Ark. В основу фільму лягла історія двоїх сиріт, що пережили повінь у Голландії.

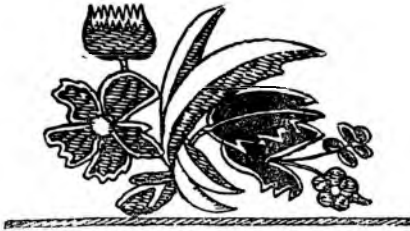
ЧОЛОВІК І ХЛОПЧИНА — Man and Boy. Пригодницький фільм із часів після громадянської війни в Америці.

ЗАМОВЛЯЙТЕ ЗШИТОК
ІЗ ПРИПИСАМИ

Наталії Костецької

ПЕЧИВО

Ціна з пересилкою 1.50 дол.

ЯР СЛАВУТИЧ

МАТЕРІ

(З книги „Мудрощі мандрів“)

Я знаю, ти довго молилася Богу,
Щоб синові долю велику послав,
Коли проводжала в далеку дорогу,
Де плакало сонце між квітів і трав.

Я світ облетів, я своїми руками
Неправду боров, на двобої йдучи...
Я ридма ридав, невідвідана мамо,
На березі Чорного моря вночі...

Узрів я дубову галузку... О хвилі,
Це ви принесли! Ігулець, Саксагань,
Обійми Славути приймаючи милі,
На південь послали цей символ вітань.

Я листок підняв запорозького дуба
Що віяв любов'ю, грозою тривоги.
О, мамо! Прости, невідвідана, люба,
Прости і молися — хай слухає Бог!

На Чорному морі, 12 серпня 1966;

На Босфорі, 18 листопада 1968.

Шлях материнства

День Матері проминув у нашій родині. Він став уже звичним родинним святом, коли менші діти придумують якісь більш або менш відповідні подарунки, а старші висилають телеграми з китцею квітів. Хоч ці ознаки вдячності й пошани вже стали шаблоном, проте й таким сприймає його радіо материнське серце.

Та шлях материнства стає щораз труднішим. З одного боку начебто полегшав догляд за дітьми — є готова дитяча пожива, немає клопоту з пеленками, дитячі епідемічні хвороби вже не такі страшні. А з другого боку виростають нові труднощі. Звичні материнські виховні завдання вимагають від неї великої вдумливості й підготовки. Ми знаємо, що пізнання Бога й приналежності до свого народу впливають із материнського серця, із уст матері. Відношення дитини до гурта своїх ровесників мусить знайти підставу в родинному домі. Почуття обов'язку, вщиплення моральних засад теж засвоюються в родинному оточенні. І це все мусить бути добре уфундоване, щоб дати відпір тим темним силам, що насуваються на шкільну молодь. Тих загроз у формі наркотиків, безвір'я, комун стає щораз більше. Вже на самі ті слова здригається материнське серце!

Шлях матері завжди був нелегкий у нашого народу. Тому й тепер вона не повинна злякатися цього іспиту долі. Узброївшись до того відповідним знанням, вона з Божою допомогою збереже лучність із своєю дитиною. А це є найкращою запорукою дальшого порозуміння.

Гірше, коли постають умовини, що не допускують до материнства. Згідно з новими статистичними даними в Україні: як і в цілому СРСР не прибуває стільки населення, що повинно бути. Кількість народин зменшується внаслідок трудних економічних умовин прожитку. Це позбавляє українську жінку у розгорненні її душевних сил, а дитвору — гамірного гурта братів і сестер.

Невеселі міркування з приводу Дня Матері! Та життя й завдання матері ніколи не було соняшно-погідним. Материнські родощі чергувалися з турботами, гордощі зі сумнівами. І в цих переходах росте сила матері, закріплюється її призначення. Про це треба пам'ятати в Материн День, коли складаємо побажання чи жертвуємо квіти.

З Головної Управи СУА

Державна фінансова допомога потребуючим

Під сучасну пору у ЗСА зростає число тих людей, що користаються із публичної грошової допомоги. Управлені до суспільної опіки є всі потребуючі мешканці ЗСА (громадянства не вимагається), що з якоїнебудь причини не є самовистачальні. Закон вимагає, що грошова допомога прислуговує лиш тим родинам і одиницям, що не мають достатніх засобів до життя і не одержують ніякої допомоги від родини чи з інших джерел. Отже управлені до публичної грошової допомоги є незможні старші віком люди, каліки, хворі нездібні до праці, матері з малими дітьми, діти, молодь до 18 року життя, якщо ходить до школи, як рівнож здібні до праці люди, що не з власної вини є безробітні. Родини з малими дітьми користуються всякими додатками і полегшеннями, тоді коли люди старші є в труднішому положенні, особливо коли взяти до уваги їх послаблені старечим віком життєву зарадність.

Грошова допомога потребуєчим не у всіх стейтах однакова і кожен стейт має своє власне законодавство, що ці справи регулює. Окрім того ці закони дуже часто змінюються. Але спосіб старання про допомоги є однаковий. Аплікант рівночасно з аплікацією підписує згоду на перевірку його матеріального стану і ошадностей у банках. Треба всім знати, що публичної допомоги не може одержати той, хто має якінебудь заощадження в банку, в бондах або в інших цінних паперах або готівку в кишені чи в „панчосі“. Аплікантові дозволено мати малу обезпечену полісу, висота якої залежить від законів поодиноких стейтів.

Поки всі формальності поладження є в процесі, аплікант може дістати тимчасову допомогу в харчевих купонах, якщо він є без засобів до життя. Також не є перешкодою факт, що аплікант є власником хати, якщо він поза нею не має або дуже мало має засобів до життя. Тоді він має пра-

во набувати харчеві купони, за які одержують у крамницях харчі на багато вищу вартість, напр. за 10 дол. купон аплікант може закупити харчів на 20 дол. Харчові купони (фуд стемпс) можуть набувати не лиш ті люди, що користаються із публичної допомоги, але рівнож усі ті, що мають дуже низькі заробітки.

Федеральні чи стейтові уряди стараються запобігти зубожінню населення, випробовуючи для того різні програми. Останніми часами є тенденція перешколювати працездатних осіб, якщо у них немає звання, що забезпечило б їм можливість праці. Ідея реабілітації є панівна у теперішній системі публичної опіки. Вище згадані програми все ще є в експериментальній стадії і тому впроваджуються щораз то нові зміни, як і зрештою в цілій системі, „Велфару“.

Як уже повище сказано, немає рівномірної фінансової допомоги „Велфару“. Вона різна не лиш у поодиноких стейтах, але також не зовсім однакова по окремих округах того самого стейту, а це залежить головню від місцевої адміністрації „Велфару“. З повищих причин не можна говорити про такі чи інші встановлені стійкі закони, а в кожному поодинокому випадку засягати інформацій у місцевому уряді. Дуже корисно для добра всіх українців мати у своїх ссередках українське Бюро Суспільної Опіки, що їх тепер організує Союз Українок Америки. Наскільки мені відомо до тепер з ініціативи чи при співдії СУА поклали такі Бюра у Філадельфії, Шикаго, Нью Йорку і Клівленді. Представник Бюра, будучи в контакті з місцевим урядом „Велфару“, і з другими американськими установами, міг би послужити порадами всім потребуєчим членам української спільноти. Тому Бюро Суспільної Опіки є дуже побажаний, особливо у більших українських скупченнях. До їх організування повинні причинитись усі у-

Наше привітання

З нагоди інтронізації Владики УАПЦ Мстислава, що відбулася 7 травня 1972 у Філадельфії, Екзекутива СУА вислала привітання:

Ваше Високопреосвященство,

Просимо прийняти від Гол. Управи Союзу Українок Америки наше щиро-сердечне привітання з нагоди інтронізації Вашого Високопреосвященства на високе архипастирське становище. Українська Автокефальна Православна Церква поклала такі велетенські жертви перед престолом Всевишнього за свою тверду і непохитну віру, що служити їй у вільному світі стає тим важчим і тим почеснішим завданням. Тому просимо Вас прийняти від нас щиро-сердечні побажання сил і здоров'я для здійснення Ваших великих намірів.

ГОЛОВНА УПРАВА
СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

СТУДІЙНИЙ ДЕНЬ НАЦ. РАДИ
ЖІНОК

Щороку Нац. Рада Жінок Америки влаштовує Студійний День, присвячений актуальній проблемі. І так 18 квітня ц. р. у готелі Валдорф Асторія в Нью Йорку відбувся панель на тему „Мінливий світ юности“. Темою панелю були проблеми підлітків. У програмі тієї зустрічі також проголошення вибору найбільш совісної жінки року.

Союз Українок Америки репрезентувала на цьому зібранні п-ні Марія Душник, референтка зв'язків Головної Управи.

ПОЖЕРТВА НА ВЗУТТЯ

49 Відділ СУА в Бофало вже вдруге пожертвував 30 дол. на оплату взуття для дівчаток у Бразилії. Це є гарний почин Відділу, що бажає доповнити нам одягові посилки. Звичайно Відділі мало жертвують взуття та й може воно було б у Бразилії непридатне. А так із надісланих 30 дол. Управа Інституту закупила 9 пар черевиків. Шкільний рік розпочався в лютому, отже 9 дівчаток обновили своє взуття.

українські люди доброї волі, бо є щораз більше наших людей, що їм дуже потрібна допомога або поради з ділянки суспільної опіки.

Д-р Теодосія Савицька

Чужинці про нас

Українська тематика здавна зацікавлювала чужинецьких авторів. Спочатку це зацікавлення обмежувалося до наших найближчих сусідів — росіян і зокрема поляків. Згодом, коли Україна за козацьких часів увійшла в орбіту світових політичних, мілітарних і культурних зв'язків, це зацікавлення поширилося й на західно-європейські країни — Францію, Німеччину, Англію, а також на турецькі й арабські країни. З тих часів маємо твори мемуарного характеру, що межують з літературою (Де Боплян, Б. Лясота). Зокрема популярною стала особа гетьмана І. Мазепи. Чужинецькі автори менше звертали увагу на історично-політичний аспект діяльності великого гетьмана (цей момент підкреслив А. Пушкін у „Полтаві“), їх більше притягала романтична сторінка біографії Мазепи, про якого кружляли всякі легенди різними мовами, що знайшли літературно-мистецьку обробку зокрема в творі англійського поета Байрона та французького письменника В. Гюго.* У Франції популярною є пісня про березу „Україна“ з музикою французького композитора.

Українська тематика заступлена багато в творах польських авторів „золотої доби“ (друга половина 16 століття) і потім у поетів 17-го століття (С. Кольоновіч „Роксоляні“, Ш. Шимонович „Селянкі“, Ш. Зіморовіч „Роксоляні, чилі руске панни“. Ю. Зіморовіч „Козачизна“), а до вершка дійшла в добі романтизму (Ю. Словацькі та поети „української школи“). У добі позитивізму й реалізму подибуємо її в Г. Сенкевіча. У новіших часах на увагу заслуговує біографічний роман Є. Єнджеєвіча „Ноще українське альбо родовуд геньюша“ (про Т. Шевченка), С. Вінченза трилогія „На високей полоніне“, поетичні

* Постать Мазепи така популярна у Франції, що й досі в хатах простолюду подибуються картини, прив'язаного до дикого коня молодця з підписом „І. Мазепа — герой України“.

твори критика й поета Ю. Лободовського.

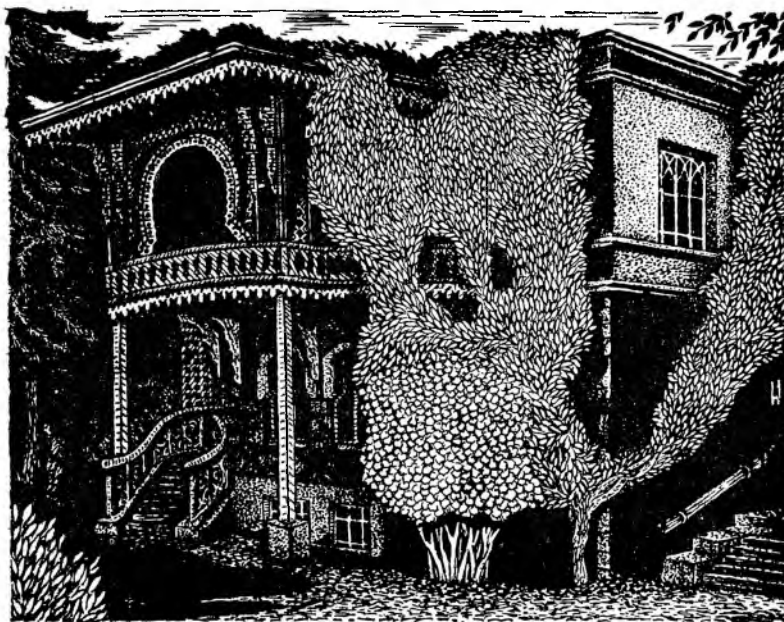
Остання світова війна й експансія української проблематики в широкий світ знову зацікавили чужинецьких авторів українською тематикою. Вона багато заступлена мемуаристикою й літературними репортажами італійських воєнних кореспондентів.

Німецькою мовою можна згадати Керна „Золоте поле“. Нещодавно появилася книжка німця В. Д. Гайке „Українська Дивізія Галичина“, мемуарно-фахова річ з об'єктивним трактуванням предмету.

Англійською мовою вийшла книжка Орлова „Червоне весілля“, в якій автор конфронтує самобутній традиційний національний побут з новим „советським“ побутом. Багато розголосу здобув роман — „бест селлер“. М. Веста „Черевики рибалки“, що дочекався фільмової обробки. Автор використав мартирологію

єпископату Української Католицької Церкви й зробив одного з ісповідників не тільки найвищим пастирем Вселенської Церкви, але й політичним мужем, що розв'язав позитивно проблему світового миру, zagrożеного атомовою війною. І хоч у цьому творі, як і в деяких інших автори не свідомо або й тенденційно плутають українську проблематику з російською, хоч ставляться неприхильно а то й вороже до українства, хоч мають труднощі глибше увійти в психіку українського народу, хоч не вміють бачити в відповідній перспективі історично-політичних і національних змагань українців, проте один факт залишається незмінним — українська тематика твору.

З авторів для дітей можна згадати П. Ж. Сталю, що зацікавився українською тематикою завдяки знайомству з М. Вовчком (французька версія „Марусі“) та американську письменницю М. Галун-Блок.

Новий Музей Лесі Українки

За найновішими вістками в Ялті на Криму створено Музей Лесі Українки в будинку, в якому поетка перебувала на лікуванні. Про цей будинок є згадка в її листуванні.

A new Museum of Lesya Ukrainka was recently founded in Yalta, Crimea, where the poetess lived in her younger years.

Щоб бодай частинно познайти українською тематикою в обреші чужинських авторів 64-ий Вділ СУА присвятив цій проблемі дискусійний вечір „Чужинці про нас“ (23-го жовтня 1971 р.), на якому обговорено три літературні твори чужомовних авторів.

П-ні Анна Алиськевич обговорила книжку *“The Kitchen Madonna”* авторства англійської письменниці Rumer Godder, відомої з писань для дітей старшого віку. Глибокі думки й проблеми авторка подає читачеві легким, прозорим стилем. Порушена авторкою проблема зосереджується коло двох головних персонажів — дев'яти-літнього сінка багатих англійських батьків Грегори й господині в хаті його батьків Марти, старшої жінки, що прибула з України. Батьки дали Грегорові добробут та не зуміли створити йому теплої родинної атмосфери, що її цілим серцем прагнув замкнений у собі хлопчина. Щойно українська жінка Марта, що зела господарство Грегорових батьків, внесла в їх дім правдиве родинне тепло. Ця лтня, шляхетна, ніжна, побожна й сповнена любови до людей і прив'язання до рідної традиції українська жінка оповідала хлопчиків про ікону Божої Матері з лямпадкою, що висіла в кожній кухні в Україні. Під впливом цієї жінки хлопець переживає внутрішню зміну, виходить із своєї замкненості й резерви, і стає життєрадісний і приязний. Він робить Марті іконку, щоб прикрасила нею свою домену — кухню. Навть його мама плаче вперше в своєму житті, побачивши корисну зміну в душі сина. Марта перетворила холодний, безбарвний англійський дім у привітне, тепле, родинне кумбл.

П-ні Галина Гошовська обговорила книжку *“The Time of the Assassin”* (1952) авторства Godfrey Blunden австралійця, що живе в Нью Йорку. Автор — мемуарист і воєнний кореспондент, висланий до Москви після німецького наступу на СССР. У своїй книжці автор показує цілу низку українських персонажів різного інтелектуального, культурного й соціального стажу та національної свідомості. Хоч письменник при-

хильно й з симпатією ставиться до українців і старається пізнати Україну та вивчити її історію, все-таки він не зумів глибше проникнути в українське питання й відтворити тодшні погляди, настрої, течії й національно-політичні змагання українського народу. В його очах українська людина — добряча, прив'язана до своєї землі, сповнена загально-людських ідеалів добра, любови й краси, готова допомогти ближньому без уваги на його національність, расу й релігію, готова на особисту жертву (Маруся). Однак навіть провідні одиниці, це люди без волі й ініціативи, без ясного образу цілі, до якої змагають, відірвані від рідного ґрунту, без контакту з власним народом, маріонетки, які свою діяльність обмежують до блідої оборони земляків перед німецькими знущаннями, а майбутнє України бачать у культурній автономії, здобутій шляхом коляборачії з німцями. Таким є д-р Карандаш, емігрант-пражанин, гетьман Горопацький та інші. Про визвольницько-самостійницькі українські змагання, про активний збройний спротив німецькому й московському окупантові автор зовсім не згадує.

П-ні І. Рожанковська обговорила *“The Forest, My Friend.”* Автор — молода жидівка Doria Rosen, жертва німецько-нацистського переслідування й знущань. Своє переживання й страждання вона описує живо, правдиво й вірно зі зрозумілою ненавистю до німців. Зате її сліпа кенавість до українського народу не знаходить оправдання, бо Розен народилася й зросла в Україні, викормилася українським хлібом, а своє фізичне збереження завдячує українській жінці Олені й іншим українським людям, які, як це стверджує сама авторка, нераз платили власним життям, переховуючи й допомагаючи жидам. За хліб авторка відплатила каменем. Виразну нехоть виявляє вона й до західних альянтів. Зате книжка просякнута большевицько-московськими симпатіями авторки, що в партизанських загонах Колпака й Червоної Армії вбачає своїх спасителів й визвольників Західної України й цілого світу.

НОВІ ВИДАННЯ

Віра Смерека: „Христос Воскрес“. Повість на основі дійсних подій із днів жорстокого переслідування Української Православної Церкви большевиками. В-во ОО. Василіян, Торонто, 1970. 133 ст.

Здавалося б, що тема цього твору як на наш час, звичайна, описана з усіх сторін. Очікуємо у ній описів жахливих сцен, непереносних переживань. І такі сцени знайдете. Але авторка свідомо списує їх спокійно, зрівноважено, наче це нічого незвичайного. І в цьому спокою криється сила значення книжки, у цій зрезигнованості героїв, які зр'яються усього, крім своєї людської гідності. Патос проривається щойно у радісних сценах Воскресіння при кінці твору.

Харитон Довгалюк: „Буревій“ повість. В-во Юліана Середяка, Буенос-Айрес, 1971. 245 ст.

У вступі автор виправдується, що тема твору не нова, і застерігається, що пише він повість лише тому, щоб показати, що тепершнє покоління не почало боротьби проти Москви, а лише її продовжує. Можна описувати старі теми, не втрачаючи мистецької оригінальності. На жаль, автор трактує тему дуже шаблонно і тому постаті виходять м'яві, зовсім непереконливі. Що рятує повість, це описи сільського побуту — вони живі та цікаві. Любовний мотив надає твору певного напруження та драматичності.

Святомир М. Фостун: „Плем'я непокірних“. Повість із часів декабристського руху в Україні. Видання ОБВУ, Лондон, Англія, 1971. 117 ст.

Тема руху декабристів занедбана в нашій історії та літературі. Автор поставив собі нелегке завдання. Можливо саме тому, що хотів у невеличкий розміром твору вложити таку широку тему, виїшов радше плян твору. Накопичення постатей і подій перешкоджають одна одній і жодна не залишається у пам'яті. Однак залишається свідомість, що була в нас ця сторінка історії та що ми не сміємо про неї забути. МЗО

Лямпя пана Президента

(Уривок із нової повісті „Замок при вулиці Мейн“)

Нагло і несподівано у відділі крамниці, в якому продають лямпя, з'явився президент. Не президент держави, але крамниці. — Не знаю, як почували себе старинні греки, коли їм показався всепотужний Зевес, але у департаментовій крамниці воно виглядало ось як:

Продавниця Емілія перелякано зірвалася зі стільчика — у крамниці не вільно сидіти! — і промимрила: — Добрийдень пане президенте!

Президент промигнув попри неї та попри стільчик так, якби їх зовсім не було.

Продавниця Розі урвала в півслова прихвалювання клієнтці абажура для лямпя, мелькнула „добрр..“ і встигла побачити тільки президентову спину.

Крамничний помішник — „стакбой“ — Джан, зашолопотів паперами, в які пакував лямпя і, заки вспів відкрити рота, президент промчався попри нього.

Щойно біля виходу з відділу, президент зупинився. Мусів зупинитися, бо вузький прохід загороджувала своєю особою завідувачка відділу, яку у крамничній мові звуть „баеркою“. „Баерка“ ментально надягла на обличчя приписову крамничну усмішку і заспівала: — Гальо, пане президенте!

Президент був джентельменом, бо ласкаво відповів: „гальо“. А відтак прорік: — Я хочу купити лямпю.

Завідувачка швиденько надягла поверх приписової, ще одну додаткову усмішку й зашебетала: — Будь ласка. Яку лямпю?

— Гарну — заgrimів крамничний Зевес і зник.

Завідувачка скликала своїх продавниць і стакбой і виголосила ось таку промову: — Мої дорогі! Історія крамниці вказує на те, що несподівані відвідини президента ніколи не віщують чогось доброго. Будьте приготівані на найгірше. Або звільняйте з праці мене, або вас, або мене і вас. Четвертої можливості покищо не

бачу. Але заки цей катаклізм наступить, ви пильнуйте інтересу, а я піду по підтримку до мого шефа.

Емілія засумовано сіла на свій стільчик. Розі засумовано продовжувала прихвалювати клієнтці абажура. Стакбой засумовано зашолопотів паперами.

Завідувачка глянула у дзеркало, припудрила носа й підтягла панчохи. Її шеф не переносив недбайливо вдягнутих жінок.

Перед дверима канцелярії шефа, вона знов надягла приписову крамничну усмішку. Увійти без неї до бюро було б серйозним порушенням крамничної етикетки.

— Чи можна до вас зайти? — промовила завідувачка, увійшовши у канцелярію шефа.

Шеф був незвичайно елегантний мужчина і сидів за вельми елегантним бюрком. Він був дуже зайнятий. Він пильно приглядався своїм лякованим нігтям.

Побачивши завідувачку, він сразу надягнув свою шефську усмішку. І спитав: — Як ви себе сьогодні почуваєте?

— Дуже добре — запевнила його завідувачка. — Сьогодні маю дуже гарну погоду.

— Справді, сьогодні в нас ду-

же гарна погода — підтвердив шеф.

Відбувши а цей спосіб крамничний церемоніал, „баерка“ приступила до діла: — У мене заіснувала небезпечна ситуація.

Шеф вмить перестав оглядати свої ляковані нігті і глянув на відкриті двері. Це означало: „говорить тихіше, бо Террі підслухує“.

Террі була секретаркою президента, й окрім основного зайняття пити каву — в неї було побічне: підслухувати, про що говорять і доповідати про це президентові. В цей спосіб Террі виявляла свою глибоку прив'язаність до крамниці.

— Чи ви може образили скарбника фірми, або його жінку? — спитав шеф, який завжди блискавично орієнтувався у грізних ситуаціях.

— Ні — заспокоїла його завідувачка. — Трапилося щось гірше. У моєму відділі шойно був президент.

— Про це я вже знаю — відказав шеф, до якого всі вістки доходили із швидкістю більшою за швидкість ракети. — Ви хіба не скривили обличчя при зустрічі з президентом?

— Зовсім ні — заявила завідувачка. — Я повітала його аж двома приписовими усмішками.

— То ж чим ви турбуєтесь? — здивувався шеф.

— Президент сказав, що хоче купити лямпю — зітхнула баерка. — Наскільки я орієнтуюся у наших дипломатичних ходах, у цьому криється якийсь підступ. Не можу тільки збагнути, в чому скривається заковика.

Згідно з приписами крамничної етикетки, шеф не відповів на це питання. Щойно після приписових трьох хвилин мовчанки, заявив: — А президент справді хотів купити лямпю?

— То чому не купив? — всмінулася церемоніально завідувачка.

— Бо побачив, що у нашій крамниці зовсім нема гарних лямп — заспокоїв її шеф.

Завідувачка відмовчала при-

писові три хвилини. Тоді сказала: — Мені прикро, що у зв'язку з цим, президент муситиме покликати на моє місце нову, кращу баєрку.

— Це ще не станеться сьогодні — потішив її шеф. — Ви ще напевно задержите свою посаду до завтра. А у міжчасі — я дав йому адресу крамниці, де продають гарні лампи.

— Чудово — зраділа завідувачка. — Якщо не ми, то принаймні наша конкуренція щось вторгує. Надіюся, що президент вибере собі щось відповідне...

— Не вибере — перебив її шеф. — Президент заявив, що йому задалеко туди їхати. Він хоче, щоб та крамниця приїхала до нього.

Авдієнція у шефа була закінчена. Завідувачка ще раз надягла приписову усмішку, коли шеф закликав: — А що ще вам сказав президент, коли розмовляв з вами?

Баєрка швиденько сягнула до картотеки своєї баєрської пам'яті: — Він ще сказав „гальо“.

— Це зовсім зміняє суть справи — зрадів шеф. — Якщо він сказав вам „гальо“, то, можливо, не звільнить вас із посади.

На другий день, півтори хвилини перед закриттям крамниці, подзвонив до відділу шеф: — Як ви себе почуваете?

— Знаменито — відповіла завідувачка.

— Маємо сьогодні гарну погоду — сказав шеф.

— Слушно, маємо дуже гарну погоду — погодилася завідувачка.

— А тепер, негайно, сейчас, або ще скоріше як негайно і сейчас, запакуйте лампу для президента — закомандував шеф.

— Ваш приказ виконали — заявила завідувачка. Потім додала: — Тільки ще, будь ласка, скажіть, котру саме лампу купив президент?

— Ту, що стоїть біля сходів — знетерпеливився її недогадливістю шеф.

Завідувачка прикликала Емілію, яка сиділа на стільчику: — Моя дорога, принеси сюди швиденько ту стару лампу, яка від непам'ятних часів освітлює крамничні сходи.

— Розумію — сказала Емілія — та лампа вже так припала порохами, що її зовсім не видно. Ви хочете, щоб я її почистила.

— Ні, моя дорога — сказала завідувачка. — Ту лампу треба негайно запакувати, бо ми її продали.

— Розумію — сказала Емілія — вона вже така стара й нікудишня, що ви хотіли її нарешті позбутися. Ви певно продали її за безцін покупцеві, в якого було обмаль грошей.

— Моя дорога — всміхнулася приписово завідувачка — цю лампу сподобав собі і купив наш президент.

— Слава Тобі, Боже — зраділа Емілія — а ми тут всі зажурилися на смерть, що у нашому відділі немає гарних ламп!

П. С. Покищо історія має щасливе закінчення: президент ще досі не повернув купленої лампи, а завідувачка ще досі залишається на своїй посаді.

ЛИСТ ДО ПРЕЗИДЕНТА НІКСОНА

Хвилею протестів і маніфестацій зареагувала українська громадськість на арешти і переслідування в Україні. Ця реакція нашої громади прийняла різні форми. Голосні демонстрації чергуються з меморіалами, що їх вручають особисто, або передають до амбасад.

Централа США вибрала свою окрему форму протесту. Вона полягає в листі, що його зладжено до Президента Ніксона з огляду на його недалеку поїздку до Москви. У цьому листі Екзекутива США вказує на численні прояви утисків і поневолення українського народу на Батьківщині. Вказуючи на ті прояви — членство США, що складається з громадянок Америки, домагається у свого Президента, щоб він заступився за поневолених, покликуючись на зобов'язання, що їх мають усі народи, згуртовані в ООН. Цього листа Екзекутива розіслала всім Відділам США в кінці лютого на те, щоб усе членство його підписало.

Внедовзі наспіли листи з численними підписами. Всі зрозуміли, що лиш масовими виступами й протестами зможемо виявити нашу солідарність із переслідуваними й цією підтримкою їм допомогти.

Новинки з Централі

Дня 20 лютого 1972 відбувся **Окружний З'їзд США у Нью Йорку**. Його відвідала голова США Лідія Бурачинська і в своєму слові підкреслила потребу підтримки журналу „Наше Життя“. Були присутні також Іванна Рожанковська і Олександра Різник, місто голови Гол. Управи. Головою Окр. Ради вибрано п-ні Олександру Кіршак. Наше привітання!

Дня 12 березня відбувся **Окружний З'їзд США в Ньюарку**. Доповідь про проблеми Окр. Рад виголосила п-ні О. Грабовенська, місто голови Гол. Управи. Також була присутня п-ні Ольга Муссаковська, фін. референтка Гол. Управи. Головою Окр. Ради перевибрано п-ні Ірину Кіндрачук. Наші гратуляції!

Дня 16 березня п-ні І. Рожанковська, місто голови Гол. Управи, відбула нараду з п-ні Марією Душник, реф. зв'язків. Темою наради був плян праці цієї референтури. Незабаром цей плян буде — по схваленні Екзекутивою — розісланий Окр. Радам.

Дня 18 березня відбулося у Філадельфії **засідання Екзекутиви США**. У ньому взяли участь усі члени Екзекутиви і п-ні Уляна Любович, як гість. Темою наради були справи журналу і Дому США.

СТИП. ФОНД ІМ. МАРІИ КОГУТЯК

Окр. Рада США в Рочестері створила Стипендійний Фонд у пам'ять своєї довголітньої голови бл. п. Марії Когутяк. Заходами того Фонду буде йти допомога для молоді незможної дівчини в Бразилії. Громадська постова кол. голови Окр. Ради може стати зразком для молоді дівчини, що завдячуватиме їй свою професійну освіту.

До списків пожертв, що були вміщені в попередніх числах Н. Ж., даємо дальшу:

Окр. Рада США, Клівленд, 20 дол.

47 Відділ США, Рочестер, 25 дол.

По 10 дол.: Ганна Дмитерко-Ратич, Едісон, Марія і д-р Кость Паньківські, Нью Йорк, Іванна й Іван Дурбаки, Трой.

Окр. Рада США в Рочестері

Рутя Галібей

Як погодити обов'язки жінки, матері і громадянки?

Досі немає чародійної формулки, що допомогла б погодити ці обов'язки. Знаємо, що власна індивідуальність, родина, громада (не лиш українська, але й справи суспільства, в якому проживаємо) — вимагають нашого часу й енергії. Та всі вони збагачують життя молодої здорової жінки і дають їй можливість духово зростати. Як те все погодити, яку частину часу віддати кожному — це мусить кожна жінка вирішити індивідуально.

Всі знаємо, що є час, коли родина потребує багато опіки, а для себе і громади залишається мало. Та про себе і громаду не можемо ніколи забувати, бо обставини міняються. Діти підрастають і приходиться можливість працювати більше для громади, чи здобувати успіхи в професійному житті. Але тільки та жінка зуміє це, коли фахово й інтелектуально може щось із себе дати; тільки та, яка є повноцінною людиною.

На щастя живемо в обставинах, коли жінка може у великій мірі рішати про свою долю. На наше життя не мають такого великого впливу звичаї, приналежність до певної суспільної верстви чи розпорядки державної влади, як то буває у країнах із тоталітарним режимом, чи в країнах мало розвинених.

Коли жінка з освітою має родину, то звичайно наступає довша перерва в її професійному житті. Та це не означає, що настала та кож перерва в її духовому рості. Це власне праця над собою, праця в громаді. Впродовж кількох годин кожного місяця вона шукає за цікавим товариством і нагодою чогось навчитися і виконати корисне діло.

Тому не мусимо дивуватися, що жінка, вихована в Америці, не хоче витратити часу на роботу в бу-

феті чи збіркових акціях. Вона хоче якоїсь духової користі для себе від організації. Вирвавшись раз чи двічі на місяць із хати, вона хоче цей час якнайкраще використати. Тому молоді членки так охоче ставляться до починів, із яких їм розвага чи наука.

В заключенні — життя жінки і її зацікавлення собою, родиною та громадою можна представити у формі трьох кругів, одного в одному. Вони немов сочка ока — звужуються чи поширюються в різних відтинках нашого життя. Не раз круг „родина“ дуже великий, а для громади і власного „я“ залишаються вузькі смуги. Але від „я“ таки треба починати. Бо тільки жінка інтелегентна, духово незалежна, свідомо своєї вартості, з запалом ціле життя вчиться, зацікавлена у співжитті і співпраці з другими людьми, може добре виконувати обов'язки жінки, матері і громадянки.

Скорочена доповідь, відчитана на панелі, що його влаштував 19 березня 1972 р. мол. 46 Відділ СУА в Рочестері.

ПОЖВAVЛЕННЯ НАШОЇ ПРАЦІ

У праці мол. Відділів СУА зауважується певне пожвавлення й запал. Найбільше на це мабуть впливають останні події в Україні. Молоді жінки відчують моральну потребу допомогти в той чи інший спосіб у змаганні за національне визнання, що його провадить багато їхніх ровесників.

У програмах Зборів обговорюється „захальвна“ література, зруйновані твори мистецтва та їхні творці. Самі ж членки почали інтенсивно працювати над собою, щоб бути більш поінформованими.

Назвні це проявляється у двох ділянках, а саме:

1. Інформативно-зв'язкової праці в американському середовищі,

2. Суспільно-громадському українському житті.

Доказом першого є поява численних прихильних статей в американській пресі, інформативні телевізійні й радієві програми, численні мистецькі виставки чи покази.

У слідуєчому випадку молоді жінки докладають зусиль до об'єднання в нашій громаді. Співпрацюють у різних комітетах, комісіях, стараються співпрацювати з різними організаціями.

Це дуже надійні почини, а добре проведені організаційні „майстерні“ дадуть їм добру організаційну підставу до того.

Н. Даниленко

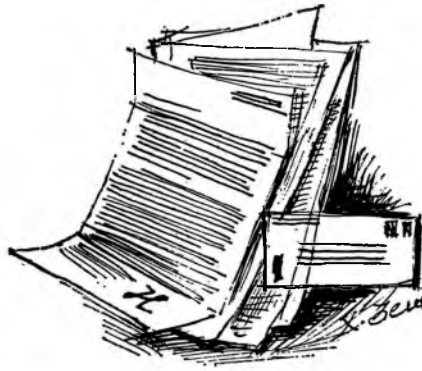
З ДІЯЛЬНОСТІ МОЛ. ВІДДІЛІВ СУА

Жіноцтво в обороні переслідуваних. У попередньому числі була зреферована ініціатива молодечого 96 Відділу СУА в обороні культурних діячів України. В тій цілі створено ініціативний комітет із представників УЖКА, Окр. Ради СУА, укр. студентства й 96 Відділу СУА.

Запланований День Молитви відбувся 27 лютого 1972. Рано відправлено Службу Божу в церкві Непорочного Зачаття, що її уривок передали ввечері на телевізії. Продовжуючи цю працю Відділ запросив до себе на інтерв'ю кореспондентку жіночої сторінки Геллен Мей із часопису „Дітройт Фрі Прес“.

У домі голови Віри Андрушків зустріли її пп. Христина Гнатчук і Марія К., де в дружній атмосфері познайомлено її з організацією СУА, а потім обговорено сучасні події в Україні. У висліді цього інтерв'ю появилася 19 березня в „Дітройт Фрі Прес“ стаття п. н. „Українські жінки боряться за свободу“. В ній докладно зреферована вся розмова, включно з акцією оборони переслідуваних усієї української громади, а зокрема 96 Відділу СУА.

Марійка Константин
пресова референтка

Із листів до Редакції

БУКОВИНСЬКА СОРОЧКА

У Вашому описі буковинських сорочок в Н. Ж. Ви дали таку остерогу: „У новішому часі жінки почали переймати великі квітчасті взори та ще й виконувати квітки і листки з нанизаних на полотні намистин. Це є спотворенням буковинської вишивки...“. В іншій статті „Ukrainian Folk Embroidery to the 20th Century,“ яку помістила студентка Леся Пріць у газетці МУНО, пише так про буковинські сорочки: „Вишивку виконували тут також шовковими нитками і маленькими різнокольоровими намистинами“ (переклад Ред.). Ця стаття Лесі дуже добра, але вона не подає дже-рела.

У Мюзеум оф Мен в Оттаві я бачила виставку строїв канадських піонерів і між ними була буковинська сорочка, вишивана маленькими кораликами. Щоправда, це не був такий лабятий взір, як то мала одна з тріо бандуристок з України, але я тепер не знаю, що правильне.

Галя Бродович, Монтреал

Можливо, що в нашому описі буковинських сорочок замало виразно з'ясовано цю особливість їх вишивки, а саме — вишивання кораликами. У давніх узорах ця техніка примінена дуже ощадно. Кораликами заповнюють невеликі площини, або протягають тонкі лінії. Це є поруч із шовковими і золотими нитками, особливостю буковинської вишивки. Зустрічається вона також на недалекому Поділлі (Клембівка). Наша пересторога була спрямована проти великих квітчастих узорів, що спотворюють тепер буковинське вбрання. На жаль, вони дістаються до строїв хороших і танцювальних ансамблів в Україні. Большевицька влада не дбає настільки про рівень наших виступів, щоб

принайменше ті гурти, які виїжджають у світ, були стилєво зодягнені. Тому нашим обов'язком є — ті справи вивчати і вияснювати. — Ред.

**

СУКНЯ З УКРАЇНСЬКОЇ ТКАНИНИ

У Н. Ж. ч. 9 1971, поміщена світлина моєї сукні, виконаної з української тканини. Я хотіла б додати до того, що це вовняна тканина ясно сірої краски, а тканний взір є в красках чорній і білій.

На жаль, не могла я довідатись, в якій робітні виконано тканину і хто її запроєктував.

Олена Назар, Бронкс

**

У БІБЛІОТЕЧНИХ СПИСКАХ

Показується, що варто ними поцікавитися. У списку, призначеному для вибору бібліотек під наг. „Subject Guide to Books in Print 1969, Published by R. R. Bowker Co.“ є згадка наша англомова Енциклопедія: Ukraine, a Concise Encyclopedia. — Також під титулами авторів є такі твори: Кларенса Меннінга „Іван Франко“, Віри Річ „Вибрані твори Лесі Українки“ та книжки Марії Галун-Блак і їх бібліотекарка за моїм рекомендаціям замовила до шкільної бібліотеки у Вест Дженесі Джуніор Гайскулі в Сиракюзах, де ми влаштували виставку. Є ще там інші видання, але університетського рівня. Енциклопедію бібліотекарка вагається замовити, бо вважає, що вона затрудна для середньої школи.

Думаю, що конечно вимогою часу є видання англомовної історії України в короткому переході найважливіших історичних подій. Це допомогло б нашій молоді покликатись на якийсь факт чи вказати на джерело, якщо того вчитель вимагав би.

Також наші громадські установи повинні перевидати не існуючі вже переклади, як „Захар Беркут“ Івана Франка, „Тигролови“ І. Багряного, „Маруся“ Марка Вовчка.

Оксана Федорович

голова 85 Відділу СУА
в Сиракюзах

АДРЕСАР Н. Ж.

Окр. Ради СУА отримали недавно тому адресар нашого журналу. З нього можуть дістати перегляд передплатниць своєї Округи. Відбитки адресара зможуть вислати своїм Відділам.

Наші градуантки

Округа Дітройту подала нам список молодих жінок, що закінчили в 1971 р. вищу освіту. Цю відомість надіслала прес. референтка Тамара Сисак і їй щиро за те дякуємо.

Галина Дідицька-Люкопольос, студії французької мови у стейтовому Вейн Університеті із ступнем магістра.

Ольга Лозовчук, студії соціології у тому ж університеті із ступнем магістра.

Галина Мордованець, студії мистецтва (малярство) у тому ж університеті із ступнем магістра.

Валентина Мушинська, студії бібліотекарства у тому ж університеті із ступнем магістра.

Олена Лісківська-Лис, студії математики у Дітройському Університеті із ступнем магістра.

Надія Липецька, студії психології у стейтовому Вейн Університеті із ступнем BS.

Марія Савдик, студії хемії у тому ж університеті із ступнем BS.

Марія Савчин, студії англійської літератури в тому ж університеті із ступнем BA.

Інна Шустов, студії математики у тому ж університеті із ступнем BS.

НОВА ОКРУЖНА РАДА

Як відомо, Гол. Управа СУА заходилася творити нову Округну Раду на півн. Сході. Її осідок буде в стейті Коннетикат. Тут створився 6 лютого ц. р. Ініціативний Комітет, під проводом п-ні Анни Любинської з Гартфорду. Він підготував Округний З'їзд на 30 квітня 1972 р. у Гартфорді.

У висліді того З'їзду створилася нова Округна Рада Нью Інґленду. До неї належить 5 Відділів із стейту Коннетикат (66, 73, 93, 106, 108), 25 Відділ із Потакету, Р. Ай., і 79 Відділ із Бостону, Масс.

ПОЖЕРТВА

П-ні Наталія Даниленко, референтка мол. Відділів Гол. Управи, запрошена на панель мол. Відділів Округи Рочестеру, що відбувся 19 березня 1972 р., відмовилася прийняти від нас зворот коштів подорожі. Згідно з її бажанням ми складаємо суму 50 дол. на Музейний Фонд СУА.

Управа 46 Відділу СУА
в Рочестері

Мистецький модельєр

Нераз оглядаємо у товарових домах, та інших крамницях довгі ряди в'шалок із жіночим одягом. Чи усвідомлюємо собі, яку дорогу відбувають ці речі — заки найдуться перед очима покупців? Євгенія Тріска від літ працює у цій ділянці легкого промислу т. зв. "Garment Industry," то ж прошу її розказати нам хоч вкоротці про перебіг праці у цьому промислі та про ролю мистецьких модельєрів і інших спеціалістів цієї галузі.

Показується — це не проста дорога. Проект одягу та її виконання переходить через десятки рук — заки опиниться перед покупцем. Скільки ж бо телефонічних розмов, безконечних конференцій, напруження, інтриг та старанно бережених секретів в'яжуться з цією продукцією!

Початок усьому дають світової слави мистецькі модельєри як Nina Ricci, Gres, Jean Patou, Chr. Dior, Givenchy, S. Laurent, Pierre Cardin, Laroche та ін. Emilio Pucci самий проєктує матеріяли виключно для своєї продукції. Фірми, які шийуть дорогі одяги, спроваджують нераз матеріяли із Швейцарії, Китаю, Японії, Англії, а шкіри з Іспанії й Німеччини.

Прийнято, що жіночу моду диктує Париж, але тепер великий вплив має Італія, Іспан'я, теж Англія. Якщо йдеться про блузки та білля, то це спеціальність Австрії й Швейцарії.

Світової слави мистецькі модельєри приготавляють свої колекції не раз на два сезони наперед. На покази найчастіше до Парижу, Риму і Мадриду приїзджають із цілого світу власники фірм, продуценти та модельєри.

Чи пані Женя була на таких світових показах?

Так, у 1964 році. Працювала тоді у фірмі "Anita Modes" і разом із власником фірми поїхала до Парижу. Тоді відвідала 12 показів. Це були незвичайно втомливі дні, повні напруження, без відпочинку. Нервова атмосфера, гостра

конкурентна боротьба, повна інтриг та поспіху. Навіть найбільший талант не допоможе, якщо не вмієш пробиватися інтригою і спритом.

На цих показах закупають копії моделів фірми, але теж приватні особи. Одежу із відомих фірм як напр. Пуччі, можна знайти в елегантних американських товарових домах, як Лорд енд Тейлор, Сакс із 5-ої Евеню, Бонвітт Теллер, Блюміндейль. Для інших покази дають тільки погляд на загальний напрям моди, рід матеріялів, прикраси і т. п. Копіювати побачене можуть тільки з застосуванням деяких змін.

А тепер декілька відомостей про саму продукцію одягу та затруднених у ній фахівців, поза власником фірми, а передусім про працю мистецького модельєра, яку виконує саме пані Женя. Перед кожним сезоном модельєр опрацьовує більшу кількість шкіців та добирає до них матеріяли, часто при участі власника фірми, у купців, що пропонують взори. При допомозі асистентки робить першу форму з полотенця т. зв. мусліну, а тоді із вибраного матеріялу. Фахова сила т. зв. sample maker шие модель, примірюючи на манекні, а інколи на модельці. Заки модель буде призначений на показ та до продукції, його провіряють та впроваджують зміни. Це вимагає багато напруженої праці, узгоджування із економістами, які можуть вимагати змін, щоб обнизити кошти виробу, та з власниками фірми, контракторами і т.п. Коли вже модель готовий, ним займаються т. зв. продуценти, які кермують виготовленням одягу. Заангажовані тут такі фахівці: той, що приготавляє крій (patternmaker), ті, хто кроїть побільшують чи взагалі пристосовують до різних розмірів, (grinders) дальше крійчі, що на спеціальних машинках крають матеріял у потрібних розмірах. Покраєні і посортовані за вимірами і частинами матеріяли відвозять вантажниками до т. зв. контракторів, які разом із

П-ні Женя Тріска

Miss Eugenie Triska, Ukrainian designer, who arranged her own fashion show

різними технічними працівниками, у темпі, яке є можливе тільки завдяки модерним машинам, зшивають одягу. Поспіх конечний, бо одягу треба розіслати згідно з замовленнями до крамниць, часто у дуже відлеглі міста ЗСА. Не вичисляє тут п-ні Женя технічних, торговельних та бюрових спеціалістів, які у цьому процесі не відіграють великої ролі, але все таки несбхідні.

Якщо йдеться про саму п-ні Женю, то вона цікавилася модою і шиттям від маленької дівчини. Вже на еміграції у Відні, незалежно від Торговельної Вищої Школи де студювала, за порадою приятелів дісталася на вечірні курси модої Schnittzeichnen, Modellieren, Modezeichnen System Schule — Titzer Reder.

Із приїздом до Нью Йорку пощастило їй працювати у відомих модельєрів, в першу чергу у Mainbacher-а де познайомилася з деякими початковими етапами життя дуже складних вишуканих одягів для ексклюзивних клієнтів. Опісля працювала у відомого модельєра Charles James-а. У нього пройшла через різні фази практики, аж до позиції однієї з асистенток самого Джеймса. Мала тоді нагоду працювати для визначних артисток і багатих його клієнток. У 1955 р. була декілька днів у садибі Елізабет Тейлор в Бе-

ВЕЛИКОДНІЙ ДАР

У попередньому числі подали ми перегляд „писанки“, що її зложили Відділи СУА в святочному часі. Не всі пожертви могли вміститися там. Тому подаємо додаткову листу пожертв, що вже є значно скромніша від попередньої. Ще не всі Відділи СУА відгукнулись!

Та ще є час на те. Щоб утримати наш журнал у відповідному вигляді й розмірі мусимо створити запасовий фонд у висоті 50,000 доларів. До того приступаємо тепер.

Нижче подаємо список Відділів, що зложили свої пожертви у березні й квітні 1972 р. Пожертви членок подамо окремо.

Окр. Рада у Філядельфії	100.00	97 Відділ СУА, Бофало	10.00
Галина Царинник, голова		Дарія Завадівська, голова	
3 Відділ СУА, Нью Йорк	12.00	100 Відділ СУА, Каргерет	20.00
Марія Гарасимчук, голова		Розалія Теребецька, голова	
10 Відділ СУА, Філядельфія	25.00	ЕКЗЕКУТИВА СУА	
Олімпія Гайдучок, голова			
18 Відділ СУА, Пассейк	15.00		
Камілля Смородська, голова			
21 Відділ СУА, Бруклін	25.00		
Марія Стефанишин, голова			
52 Відділ СУА, Філядельфія	5.00		
Френсіс Ньюмен, голова			
67 Відділ СУА, Перт Амбой	5.00		
Анна Баралецька, голова			
89 Відділ СУА, Кергонксон	10.00		
Оксана Ленець, голова			
91 Відділ СУА, Бетлегем	100.00		
Ольга Цегельська, голова			
92 Відділ СУА, Менвіл	10.00		
Стефанія Гаврилюк, голова			
93 Відділ СУА, Гартфорд	15.00		
Анна Любинська, голова			
95 Відділ СУА, Бейон	10.00		
Мирослава Сіра, голова			

верлі Гилс у Каліфорнії. Джеймс — один із кращих модельєрів у світі, тож у Бруклінському Музеї є окремих, йому присвячений відділ.

Амбіція, стати фаховим модельєром, спонукала п-ні Женю перейти, поза практикою, навчання на вечірних курсах у Fashion Institute of Technology в Нью Йорку.

Впродовж своєї, нелегко здобутої, професії працювала п-ні Женя в кількох фірмах, із яких згадує Leather Mode Sportwear де вперше працювала на шкірі та замші. Там виконано її проекту плащ на взір української свити. Назвала цей модель „Свита“, але власник фірми перезвав це на „Живаго“, бо цей фільм був якраз тоді дуже тут популярний. Брала участь із кількома американськими модельєрами у показі, що його улаштував Американський Червоний Хрест у рядах харитативної

акції „March of Dimes“ в П'єр Готелі. Проектувала і при допомозі пань-любительок театру виконала строї для п'єси Лесі Українки „Камінний Господар“, що її ставив Новий Театр у Нью Йорку. Її моделі були презентовані на показах моди, що їх улаштувала „Секція Дружин Лікарів“ в Українському Інституті.

Дня 3 квітня м. р. відбувся показ її моделей із приміненням українських мотивів до модерного одягу. Його спонзорувала Окружна Рада СУА у Нью Йорку, а більша частина доходу була призначена на будову Дому СУА.

Чи любить пані Женя свою професію?

Пов'язана вона з батьома труднощами і вимагає інколи поспішної та нервової праці, але так воно буває, що професії, які притягають зацікавлення і дають вдовolenня — не бувають простими чи легкими.

У. Любович

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. Гілярія Мілішовича Білінського, батька містоголови Гол. Управи і нашої члени Осипи Грабовенської, складаємо 5 дол. на прес. фонд Н. Ж. 43 Відділ СУА ім. Олени Пчілки у Філядельфії

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Марії Когутяк, голови Окр. Ради СУА, складаємо 100 дол. на Стип. Фонд її імені.

49 Відділ СУА ім. Ольги Басараб у Бофало, Н. Й.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. інж. Теодора Пальчука, чоловіка нашої члени п-ні Марії, складаємо 25 дол. для старших віком українців у захисті в м. Кельн у Німеччині.

Управа 55 Відділу СУА Лос Анджелес, Каліф.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Марії Когутяк, голови Окр. Ради СУА, складаємо 25 дол. на Стип. Фонд її імені.

57 Відділ СУА, Ютіка, Н. Й.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Марії Кедюлич, матері нашої члени і першої голови нашого Відділу п-ні Анни Гарас складаємо 5 дол. на Фонд Укр. Церкви в Потребі.

91 Відділ СУА ім. Олени Кислевської, Бетлегем, Па.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на далеку могилу моєї сестри бл. п. Євгенії Тарновецької-Дам'ян, б. учительки на Буковині, складаю 5 дол. на прес. фонд Н. Ж.

Наталія Каменецька
Стактон, Каліфорнія

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Марії Когутяк складаємо 10 дол. на Стип. Фонд її імені.

Марія і Кость Паньківські

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Гілярія Білінського, батька п-ні Осипи Грабовенської, складаємо 15 дол. на прес. фонд Н. Ж.

Тетяна і Ростислав Шутер
Рочестер, Н. Й.

У ПАМ'ЯТЬ моєї приятельки бл. п. Ориси Дурбак у першу річницю її смерті замість китиці квітів складаю 10 дол. на прес. фонд Н. Ж.

Христя Навроцька, Нью Йорк

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Катерини Дубас складаю 10 дол. на прес. фонд Н. Ж., а родині передаю вислів щирого співчуття.

Анна Настюк, Юніон

НАШІ СВІТЛИЧКИ

Б.Д.

Чому потрібний дозвіл на ведення Світлички?

License для Світлички це дуже важна справа. Сам собою він означає, що всі вимоги щодо приміщення, матеріялів, гігієни, учительського персоналу та програми були виконані і є згідні зі стейтовими вимогами. Це запевняє батьків, що Світличка має всі потрібні дані до існування і що має певний стандарт, наданий стейтом.

У більшості стейтів зорганізовані зустрічі дітей двічі в тижді поза рідною хатою, та під опікою особи з-поза родини вимагають дозволу на існування (license). Отже Світличка, що збирає дітей двічі, або більше разів у тижді мусить мати урядовий дозвіл, щоб існувала легально. За нелегальність є певні кари. Ми, як американські громадяни, повинні додержуватися тих вимог. License запевняє стаке існування Світлички, виховної установи, що з року на рік поліпшує свої умови, розвивається. License значить, що приміщення є відповідне, привітне та інтересне, привабливе для дітей. Рівнож батьки знають, що вимоги гігієнічні є придержувані. Далше, що вчительки й ті, які їм помагають, є фахові, матеріяли є відповідні для віку дітей, що програма розвиває дітей інтелектуально, емоційно та соціально, усупільнює дитину. Для одержання такого дозволу є потрібна перевірка лікарська, як дітей, так і вчительського персоналу. Це дає батькам бажаний спокій, що дитина не є виставлена на небезпеку зараження і других не наражує. Це важне головню, коли йдеться про ТВ. Недавно в одному американському садочку трапився такий власне випадок, що вчителька неспвідомо заражувала дітей.

Licensing також вимагає ведення точної картотеки включно з т. зв. "emergency card," де подано з ким слід контактуватися в разі випадку, ім'я лікаря, лікарні, по-

твержене підписом батьків, що уповажнює вчительку дати дитині першу допомогу, коли не можна сконтактуватися з батьками. Світличка також мусить мати першу допомогу, малу кімнату з ліжком, де можна б відокремити дитину у разі випадку.

До важливих факторів ведення Світлички належить забезпечення кожної дитини від випадку. Це великий видаток, всього 2—3 дол. на рік, а і дитина і Світличка — забезпечені. Виповнення всіх тих вимог дає батькам спокій, що їх дитина є в безпеці, що управа Світлички на правду щиро дбає про відданих під її опіку дітей. Маючи цей спокій батьки радо дітей посилають туди, бо це не тільки українська Світличка, але добре зорганізована і поставлена виховна установа.

Віра Андрушків

СПІВПРАЦЯ БАТЬКІВ У СВІТЛИЦІ СУА „САДОЧОК КАЗОК“, ШИКАГО

Учителі американських шкіл розуміють вагу співпраці батьків, вимагаючи, щоб батьки брали участь у „РТА“. Така співпраця є дуже побажана і в наших школах, головню у Світличках, де маємо діло з малими дітьми й учителька не все може дати собі раду.

29 Відділ СУА в Шикаго, що веде Світличку вже одинадцять літ, розвивається гарно завдяки повній співпраці батьків у Батьківському Комітеті, що носить назву „Виховна Рада“. Голова Вих. Ради займається організаційними справами Світлички. Сюди належить дижування, а головне — збирання оплат. Дуже практичним показалося плачення за кожну лекцію Світлички зокрема. Це куди менше обтяжує батьків, що малу суму додають радо до щотижневих видатків та до їх збирання є потрібна поміч.

Виховна Рада при помочі Відділу влаштовує імпрези. Вишивані і костюмові забави дітей стали вже традиційними в Шикаго. Вони приносять гар-

ний дохід, що його вживають включно на потреби Світлички. Батьківський Комітет займається приготуванням буфету, шиттям костюмів, приготуванням декорацій. Часто самі батьки не тільки що провадять забаву, перебрані в костюми паяців, бавлять дітей, як справжні професіоналісти з телевізії, але й беруть активну участь у характері співаків чи піяністів. Діти дуже люблять таку родинну забаву, що в ній усі беруть активну участь і бавляться гарно. Батьки, бачучи успіх своєї праці, а саме — задоволені й розбавлені личка своїх діточок — дістають заохоту до дальшої праці. Очевидно, щоб ту співпрацю належно зорганізувати — слід вибирати на голову Батьківського Комітету енергійну, ввічливу людину, яка любить дітей, має добрий підхід, та вміє свій ентузіазм передати іншим. Матері з Вих. Ради співпрацюють з учителькою Світлички, шують для дітей фартухи, потрібні дітям при малюванні, приготувають потрібні посібники. Влаштовуючи гостину св. Отця Миколая все — від костюмів до дарунків — це робота матерів із Вих. Ради. Для успішного ведення Світлички слід отже вибрати сильний Батьківський Комітет і користуватись підтримкою цілого Відділу, що опікується Світличкою. Співпраця і добра воля все дають успіх.

Ірина Олексюк

НОВІ ЛЕКЦІЇ ДЛЯ ДИТЯЧИХ СВІТЛИЧОК

Заходами Окр. Ради СУА в Дітройті опрацьовано програму зайнять для дітей, що не знають української мови. Їх автором є п-ні Віра Андрушків, ілюстрації виконала Галина Конопада. У вступі подана характеристика методи, що є оперта на засадах Берліца і сучасній зорово-слуховій. Під час лекцій учителька говорить по-українськи, а тільки в деяких конечних випадках користується англійською чи іншою чужою мовою. До лекцій є доданий список літератури.

Замовляйте збірник

ЩЕБЕТАЛИ ПТАШЕЧКИ

Упорядкувала Марія Юркевич

Ціна 75 ц.

Замовляти в Централі СУА

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ ДІТРОЙТ, МИШ.

Ділимося сумною вісткою з членством СУА, що 10 вересня 1971 ненадійно відійшла від нас наша членка **Ярослава Сахно-Когут**, проживши 52 роки. Була діяльною членкою нашого Відділу від його заснування у 1954 р. Коли занедужала і недуга продовжувалася — не могла брати участі в праці. Але все цікавилася Відділом і матеріально йому допомагала.

Ярослава Сахно-Когут була лагідною вдачі і тому всі членки її любили. Взяли численну участь у похороні, що відбувся 14 вересня з Церкви Непорочного Зачаття. На цвинтарі попрощала її почесна голова Відділу Теодозія Стельмах.

Покійна залишила у смутку чоловіка, дочку, трьох синів і брата.

Нехай сниться Тобі, дорога Союзяно, Україна, яку Ти цілим серцем любила.

Управа і членки 63 Відділу СУА ім. Софії Русової

**
*

З жалем повідомляємо членство СУА, що 11 листопада 1971 р., по довгій недусі відійшла у вічність бл. п. **Марія Коцай**, родом Запотошна на 75 р. життя. Походила з Сян'цького повіту на Лемківщині. До Америки приїхала в 1913 р. до Нью Гейвену, де й одружилася з Іваном Коцаєм. Потім подружжя переїхало до Гемтремку і проживало до тепер.

Марія Коцай була активною членкою нашого Відділу, працювала в комітеті підприємств і радо жертвувала на різні цілі. Належала також до Сестрицтва Преч. Діви Марії. Тому до похоронного заведення численно явилися членки СУА і Сестрицтва в прапорах і відзнаками. Провели Покійну на цвинтар Монт Олівет, де її попрощала голова Катерина Кобаса.

Полишила у глибокому смутку сина Василя, невістку, три дочки, Анну Горкевич, Ольгу Савчук, Амелію Коцай, 6 внуків і 4 правнуки.

Для нашого журналу

Ще в попередньому числі подали ми до відома перегляд тих наших прихильниць, що приєднали нам читачок. Ми широко вдячні їм за те, що дбають про наш журнал і стараються впровадити його в українські родини. Пригадуємо всім, що за 5 приєднаних передплатниць висилаємо примірник переказу Лесі Українки „Дух Полум'я“.

Приєднали нам нових передплатниць:

Стефанія Левченко, Денвер	1	Оксана Рудакевич, Філяд. (10 В.)	1
Марія Матвійків, Вілмінгтон (54)	2	Ірина Рабій, Ютіка (57 Від.)	1
Любомира Мокій, Вотервліт (99 В.)	1	Мирослава Савчак, Асторія (82 В.)	3
Бронислава Мельник, Монтреал	2	Олександра Шуст, Бріджпорт (73)	2
Ольга Перецька, Дітройт (81 В.)	1	Юлія Стасишин, Братфорд	1
Мирослава Пригула, Бінгемтон (9)	1	Марія Семків, Шикаго (22 Від.)	1
Володимира Полянська, Парма (33)	1	Анна Свенсон, Бронкс (8 Від.)	1
Надія Попель, Бронкс (82 Від.)	1	Дарія Стахів, Стретфорд	1
Анна Пришляк, Вілкерсфілд	1	С. Вільшанецька, Клівленд (33 В.)	1
Олена Палюх, Гартфорд	1	О. Жолкевич, Торонто	1

АДМІНІСТРАЦІЯ НАШОГО ЖИТТЯ

Спи, дорога Союзяно, нехай американська земля буде Тобі пером.

Управа 26 Відділу СУА ім. Ольги Басараб

**

Ділимося сумною вісткою з читачками нашого журналу, що 19 грудня 1970 р. померла на 68 році життя **Марія з Васів Ляшкевич**. Походила з с. Волчишовичі, пов. Судова Вишня. По закінченні торговельної школи У.П.Т. у Львові вийшла заміж за Степана Трища, працівника Ревізійного Союзу. Коли її чоловік згинув трагічно у 1939 р. у Львові, її прийняли на працю в тій же установі. Тут працювала кілька років і втішалася симпатією серед товаришів праці за дбайливе виконання обов'язків і ніжність у поведінці. Вже в 1942 р. мусіла виїхати зі Львова, переслідувана польською підпільною організацією. Проживаючи в таборі у Мюнхені вийшла заміж за Омеляна Ляшкевича і з ним у 1950 р. виїхала за океан. Тут по важкій недусі закінчилося її життя. Панахиду і Службу Божу відправив о. мітрат Биковець, парох Свято-Андріївської церкви в Дітройті. В останню дорогу провели Покійну численні приятелі і знайомі.

Адміністрація Нашого Життя

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. д-р Домни Гупало-Ясінчук складаємо 10 дол. на Фонд Мати й Дитина.

Марія і Зеновій Храпливі, С. Луїс

КОГОВЗ, Н. Й.

З жалем повідомляємо членство СУА, що 18 травня 1971 р. відійшла у вічність на 51 р. життя бл. п. **Ксеня Кухар**. Народилася 12 квітня 1920 р. в Дрогомишні, пов. Яворів. Після перебування в Міттенвальді, Німеччина, переїхала до Америки і замешкала разом із чоловіком Михайлом і донечкою Олею в Коговзі. Повна життя й енергії включилася в громадську працю. Увійшла до провуду нашого Відділу, а за її віддану і ширшу працю у 1962 р. вибрано її головою. Ввесь час тужила за своїм сином Романом, що його залишила на рідних землях і по довгих і впертих заходах їй удалося спровадити його до Америки.

У великому смутку полишила чоловіка Михайла, дочок Ольгу і Марту, сина Романа і дві сестри в ЗСА. Залишила по собі ширий жаль у серцях Союзянок. Покійну провели на вічний спочинок не лиш членки СУА, але ціла українська громада.

Управа 34 Відділу СУА

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу стричної тітки бл. п. Олени Цегельської, складою 10 дол. на Об'єднання Працівників Літератури для Дітей і Молоді

Неоніля Цегельська-Дмитрук
Едмонтон, Канада

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Дарії Весоловської складаю 5 дол. на пресовий фонд Н. Ж.

Богданна Саламаха, Балтимор, Мд.

Приклад двох молодечих Відділів (12 у Клівленді і 96 у Дітройті) показав, що ініціатива молодого жіноцтва може дати поважний успіх в обороні переслідуваних в Україні. Перший осягнув виступ на телевізії, а другий довів до створення громадського комітету в тому напрямі. Це вказує на те, що серед нашого молодого членства є багато ініціативних, енергійних одиниць. Їх шляхом могли б піти інші наші мол. Відділи. Адже в кожній місцевості можна написати листа до конгресмена чи сенатора в обороні переслідуваних та ще й залучити відповідну літературу для інформації. В кожній місцевості можна впровадити День Молитви за переслідуваних і повідомити про те місцеву пресу. Всюди можна добиватися інтерв'ю в пресі чи виступу в радіопередачі або телевізії. Це все молодечим Відділам легше доступне завдяки їх досконалому знанню англійської мови й обставин.

Тому продовжуйте розпочату роботу, молоді членки! Тим здобудете собі видатне місце не тільки в нашій організації, але цілій українській громаді. І допоможете своїм братам і сестрам, що ведуть таку важку боротьбу на рідній землі!

Наталія Даниленко
Референтка мол. Відділів
Гол. Управи

Цього року припадає 100-ліття з дня народження **Константини Малицької**, громадської діячки, педагога й письменниці. Щоб краще запізнатися з її життям і працею, висилаємо Окр. Радам книжку „Виховниця поколінь“, що її видала Світова Федерація Українських Жіночих Організацій у 1965 році. Наші Відділи могли б улаштувати святочні ширші сходини в її честь. Щоб запізнати членок із літературною творчістю цієї видатної жінки, можна використати її збірник „Гарфа Леїлі“, видання ОПЛДМ.

Любов Волинець
Культ.-освітня референтка
Гол. Управи

Щоб піднести рівень Дитячих Світличок слід було б у поодиноких Округах США зорганізувати „Показову

Світличку“, що відповідає б сучасним вимогам інтелектуального розвитку і національного виховання дитини. Це очевидно можуть започаткувати Світлички, що сходяться частіше, ніж раз у тиждень. Котра Округа буде першою і схоче послужити прикладом іншим?

Олена Климишин
Вих. референтка Гол. Управи

Переглядаючи фінансові звітні листки наших Відділів за 1971 р. приходиться ствердити, що велика кількість пожертв іде на різні громадські цілі, а тільки частина їх на почини власної організації. Саме тепер працюємо над точним розглядом цього явища. Незабаром подамо до відома його цифровий вислід. А числа говорять виразно! І засвідчать про те, чому ми не можемо виконати власної програми, а за те допомагаємо всім іншим організаціям її виконати.

Ольга Муссаковська
Фін. референтка Гол. Управи

КАМПАНІЯ В КОРИСТЬ ФКУ

Фонд Катедри Українознавства при Гарвардському Університеті розпочав тепер кампанію за розбудовою цього наукового осередку з однієї до трьох катедр. Ми певні, що читачки нашого журналу щедро відгукнуться на цю збіркову акцію.

Із можливостей студій на цій кафедрі до тепер користало кілька жінок, що стануть знавцями в певних ділянках. У списку докторантів ще немає кандидатки. Але між тими, що працюють над магістерією є — **Оксана Грабович**, антропологія, **Люба Дика**, **Лариса Шевчук**, **Сара Лин Чайт**, слов'янські мови й література. Між науковими працівниками є — **Глорія Єдинак**, антропологія, **Наталія Кононенко-Мойл**, фолкльор, **Рената Голод-Третяк** і **Зірка Филипчак**, історія мистецтва.

Окрім того в складі працівників при кафедрі працює **Ярина Турко**, як бібліотекар, а **Вава Бачинська**, як редакторка бюлетеня „Гарвард Стадіс“.

ВІДНОВІТЬ ПЕРЕДПЛАТУ!

Запасовий Фонд Нашого Життя

Журнал „Наше Життя“ є голосом Союзу Українок Америки в нашій громаді і лучником між Централєю і членством США. Це є дорогоцінний здобуток організації, що вимагає постійної підтримки й розбудови. Щоб забезпечити йому безперебійний розвиток, Екзекутива США постановила створити Запасовий Фонд журналу у висоті 50,000 дол. В тій цілі звернулася до Відділів США з пропозицією Різдвяного Дару.

Вже можемо зробити підсумки цієї акції. На жаль, вона нас розчарувала. Тільки 3 Округні Ради і 59 Відділів відгукнулись на цей заклик. Велику частину Відділів не зворушила ця потреба нашої організації. Невже ж потреби нашого журналу для них байдужі?

Подаємо перегляд цієї акції, як її провели поодинокі Округи. Це буде доказом їх організаційних спромог. Віримо, що цей перегляд заохотить їх розбудовувати цю акцію далі. Бо ж ми тільки на її початку. А вона конечна, коли хочемо втримати й розбудувати „Наше Життя“!

На першому місці у тому змагу стоїть Округа Нью Йорку. Вона збрала 748 дол., у тому слід відмітити пожертви 82 Відділу з Бронксу (350 дол.), 83 Відділу (150 дол.) і 1 Відділу (123 дол.) — обидва з Нью Йорку й 71 Відділу з Джерзі Сіті (100 дол.).

На другому місці стоїть Округа Філядельфії, яка збрала 415 дол. Тут слід відмітити пожертву членок 59 Відділу з Балтимору (116 дол.) та 10 і 98 Відділів, обидва з Філядельфії (по 50 дол.).

Далі слід згадати Округу Шикаго. Вона збрала в цілому 245 дол., а в тому 36 Відділ пожертвував 100 дол. Інших більших пожертв не було.

З Округи Нью арку відгукнулись лиш два Відділи. Але їх пожертви були помітні, бо 28 і 86 Відділи зложили по 100 дол. і тією сумою (200 дол.) може виказатись Округа.

Далі слід згадати Округу Клівленду, яка збрала 170 дол. Найбільше пожертвував молодечий 12 Відділ (100 дол.), а вслід за ним 33 Відділ (50 дол.). Обидва Відділи з Клівленду.

З Округи Рочестеру відгукнулись лиш 3 Відділи і з того 47 Відділ

• ХРОНІКА •

Округа Ньюарк

КАРТЕРЕТ, Н. ДЖ.

Показ народнього мистецтва в банку. Наш 100 Відділ СУА постав кілька років тому. Хоч не такий численний, як інші Відділи, та все старається проявити якусь діяльність. Уже другий рік із черги влаштував традиційний Свят-Вечір. Було нам дуже приємно, що старші й молодші Сумівці віршами й колядками збагатили нашу святочну програму.

Недавно тому 100 Відділ СУА влаштував показ народнього мистецтва в місцевому банку. У великій габлятці вміщено вишивки, дереворізьби, кераміку й писанки.

Пресова референтка

**

Округа Філадельфія

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

Участь у виставці Ген. Федерації

Американська Федерація Жіночих Клубів у березні ц. р. мала виставку творчости й праці своїх членів.

Округна Рада СУА — член цієї Федерації — взяла участь. У приміщенні Ля Саль Каледжу, в шафі розкладено сукні, блюзки, скатертини, вишиті Союзнянками; багато писанок, лялька в українському вбранні. Кераміку показано цього року модерну — скульптури референтки мистецтва Головної Управи СУА — мисткині С. Геруляк. На стінах — картини з українською тематикою.

Крім мистецьких виробів, показано

із Рочестеру пожертвував 50 дол. У цілому Округа збрала 100 дол.

Відділи, що не належать до Окр. Рад, пожертвували менші суми.

Разом Різдвяна збірка принесла від Окр. Рад і Відділів суму 2,013 дол. Це можна вважати першим вкладом у Запасовий Фонд Н. Ж. Черговим буде Великодній дар „писанка“, що його підраховуємо в наступному числі.

Перед нами ще багато зусиль, коли Запасовий Фонд має стати підставою нашого журналу.

ЕКЗЕКУТИВА СУА

творчу працю: виставлено числа журналу „Наше Життя“ — редакторка голова СУА п-і Л. Бурачинська; Редакційна Колегія складається з членок СУА. На обкладинці кожного числа — фотографія жіночих проектів, малюнків. На кожній сторінці журналу — слово жіноцтва, віддзеркалення усієї праці СУА, пляни, поради, вишивки. І малюнки мають у журналі куток для себе.

Як і минулого року, одержали українки першу нагороду на цій виставці. Можемо пишатися Союзнянками!

Улаштувала український відділ цієї виставки п-ні Ірина Юрчак, референтка зв'язків Окр. Ради у Філядельфії.
Г. Ц.

**

Округа Нью Йорк

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Звідомлення з посвячення церкви свв. Сергія і Вакха. Дня 15 лютого 1972 р. на ширших сходах 83 Відділу СУА членка І. Куровицька поділилася враженнями з подорожі до Риму. Головною темою була історія тієї церкви і чудотворної ікони Жировицької Богоматері.

Дитяча Світличка 89 Відділу СУА в Кергонксоні:

Посередині вчителька Аристида Старух

Day Center for children, organized by UNWLA Branch 89 in Kerhonkson, N Y.

Церкву свв. Сергія і Вакха подарував для вжитку українців папа Урбан VIII у 1596 р. Тут жили і діяли представники нашої Церкви впродовж 300 років і їхні тлінні останки тут спочивають. У тому часі розгорнулися також події, пов'язані з іконою. У 1718 році при відчищуванні церкви показали сліди якогось мальовила. Хоч управа церкви старалася його замалювати, проте тинк відпадав. Показалося згодом, що там була ікона Богоматері й то точна копія тієї в Жировицях, тільки дещо більша. Вістка про цю ікону рознеслася по Римі і церкву почало відвідувати щораз більше число людей. Згодом папа Климент XI звелів перенести ікону на запрестольну стіну. Це сталося 7 вересня 1719 р. А на місці, де знайдено вперше ікону, залишено напис. Там є згадка про Жировицьку Богоматір, але ікона має наймення Преч. Діви Марії дель Паскольо. Такою назвою користується сама церква.

Завдяки передбачливості Верховного Архиепископа відкуплено цей храм. І так святиня і дім колишніх галицьких митрополитів знов в українських руках. Разом із ними повернулася до нас чудотворна ікона і то саме в 500-ну річницю її нерукописної появи серед лісів близько с. Жировець у 1470 р. Подібна небезпека денационалізації загрожує нам сьогодні, як і тоді.

Після доповіді п. Я. Куровицький, чоловік п-ні Ірини, висвітлив фільм із подорожі до Риму.
К. Ч.

КЕРГОНКСОН, Н. Й.

Світличка 89 Відділу СУА. В одному з будинків Союзівки Відділ уже кілька років веде Світличку. Її провадить професійна сила Аристида Старух. Діти люблять Світличку і в ній серед забави вчать. Допомагають у тому образки тварин, присланих із Централі, прозирки на ленті, платівка 82 Відділу СУА і власного награння ленти з піснями. Близько закінчення навчального року вже маємо вислід: діти не тільки пізнали цілу азбуку, але також уміють написати легкі слова і відчитати їх із прозірок.

Нова платівка. У подружжя Теофіля й Аристиди Старухів зродилася думка видати платівку з дитячими піснями. Вони обидвоє не тільки педагоги за освітою, але й активні пластуні, а ще й мають власних двоє дітей у передшкільному віці. Їх ідею підтримав наш Відділ і допоміг їм фінансово. Незабаром появиться ця

Олена Теліга

Бо серед співу неспокійних днів
Повз таємничі і вабливі двері
Я йду на клич задимлених вогнів —
На наш похмурий і прекрасний беріг.
Із вірша „Лист“

пластинка, що обійматиме 18 пісень. Більшість їх добре відома виховникам, як „Подоляночка“, „Голубка“, „Царівна“, „Сорока“ і т. д. Виконують Олена Зам'ята й Ігор Раковський під дискретний супровід оркестри „Амор“. Дикція дуже виразна, так що діти легко схоплюють кожне слово зі слуху. Слова й мелодію легко засвоюють також англомовні діти. Віримо, що платівка знайде доступ то українських домів і світличок та допоможе батькам і виховникам у вивченні дітей української мови й пісні.

Дарія Горняткевич

**

Округа Дітройт

ГЕМТРЕМК, МИШ.

Вечір Ольги Басараб. Заходами 26 Відділу СУА відправлено 13 лютого 1972 р. Службу Богу. Того ж дня відбулися святочні сходи, що їх відкрила голова Катерина Кобаса молитвою. Коли присутні вшанували пам'ять своєї патронки мовчанкою, слідувала доповідь про неї, що її виглосила п-ні Євгенія Українець. П-ні Люба Басько віддеклямувала вірш „Могила Ольги Басараб“, а п-ні Фаліна Любінецька розказала спогад про похорон Ольги Басараб. Промовила також почесна голова Відділу Катерина Хом'як, яка подякувала Відділові за те, що рік-річно вшановує пам'ять своєї патронки. Подано обід, що його приготували пп. Текля Галлянда і Людвіна Борисокевич. По обіді відбулися місячні сходи, що їх голова К. Кобаса закінчила молитвою.

Людвіна Борисокевич

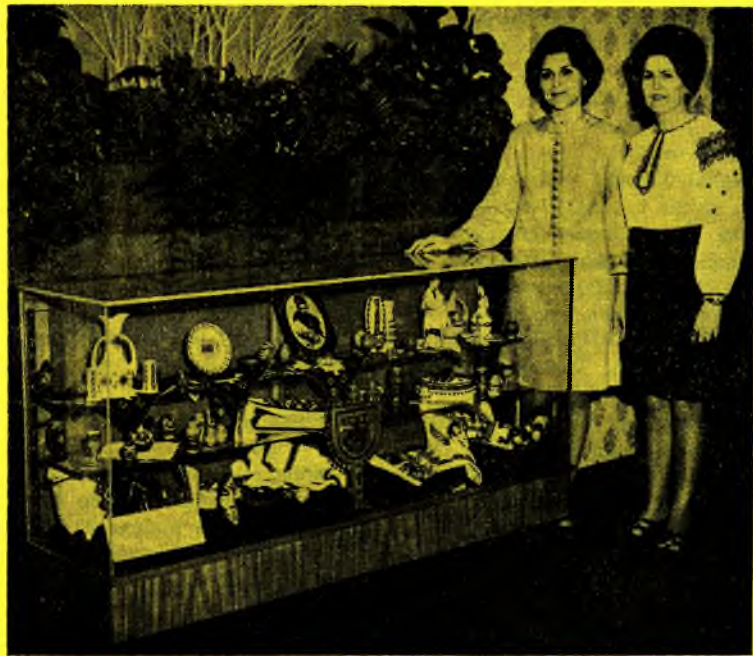
**

Округа Шикаго

МІННЕАПОЛІС, МІНН.

Вшанування пам'яті Алли Горської відбулося в часі святочних сходів 18 грудня 1971. Програма сходів складалася з молитви СУА перед Розп'яттям і портретом мисткині та доповіді про Аллу Горську. Слідувала ділова частина сходів, закінчена товариською гутіркою.

Мирослава Петришак, голова

Із виставки 100 Відділу СУА в Картереті, Н. Дж.:

Зліва п-ні Марія Якубович, культ.-осв. референтка, і п-ні Марія Васічко, фінансова референтка.

UNWLA Branch 100 in Carteret, N. J. arranged an exhibit of Ukrainian folk art in a local bank.

РІЧНІ ЗБОРИ

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Річні Збори 1 Відділу СУА

Дата: 18 грудня 1971.

Збори відкрила молитвою голова Ольга Сливка.

Президія: п-ні Марія Головей, голова, п-ні Марія Мотиль, секретарка.

Звітували пані: Ольга Сливка, голова, Олена Гой, заступниця, Анна Сливка, скарбничка, Марія Андрушків, рекордова й Євгенія Чума, кореспондентка секретарки. Референтки пані: Параскева Брожина організаційна, Михайлина Баран культ.-освітня, Катерина Папуга імпрезова, Євгенія Вацк виховна, Віра Шуль сусп. опіки, Олена Гой пресова, Розалія Криль господарська.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ взяв численну участь у Конвенції СУА. Тісно співпрацює з Окр. Радою й іншими Відділами СУА. В грудні 1971 відсвяткував свій золотий ювілей. Із тієї нагоди видав ювілейну книжку.

б) Культ.-освітня й імпрезова: У цій ділянці співпрацювали також референтки організаційна й виховна. Відбулися такі імпрези: авторський вечір Уляни Любович і традиційне Свято Матері з участю дітей членок і дітей Світлички. Доповіді „Завдання матері“ і „Леся Українка й її творчість“ опрацювала культ.-освітня референтка. Відділ ушанував п-ні М. Баран з нагоди 25-ліття подружжя. Також взяв численну участь у Святі Лесі Українки в Клівленді. Прогульку організувала п-ні Н. Хоманчук, орг. референтка Окр. Ради.

в) Нар. мистецтва: Відбувся курс писання писанок під проводом п-ни Марусі Гой і курс малювання кераміки під проводом п-ні Е. Чуми.

г) Сусп. опіка: Відділ вислав три посилки до Польщі й 5 посилок до В'єтнаму (на Різдво картки, а на Великдень писанки). В заміну Відділ отримав щирі вислови подяки від воjakів-українців. У Нью Йорку референтка відвідувала хворих членок.

г) Господарська: Референтки дбали про буфети на імпрезах і перекуску на сходинах.

Іменем **Контр. Комісії** голова Н. Хоманчук поставила внесок на уділення абсолюторії.

До **нової Управи** ввійшли пані — Ольга Сливка, голова, Олена Гой, заступниця, Анна Сливка, скарбничка і секретарки — Марія Андрушків ректордова, Євгенія Чума кореспондентка. Референтками стали пані: Катерина Гаврилук і Параскева Брожина організаційними, Михайлина Баран культ.-освітньою, Катерина Папуга імпрезовою, Євгенія Вацк і Стефанія Семущак виховними, Віра Шуль сусп. опіки, Олена Гой пресовою, Наталія Валько, Катерина Король і Осипа Дудинська господарськими.

До **Контр. Комісії** ввійшли пані — Наталія Хоманчук, голова, Галя Дармограй, Марія Мотиль, Осипа Куровицька і Розалія Кріль, члени.

Олена Гой, прес. реф.

АКРОН, ОГАЙО

Річні Збори 7 Відділу СУА ім. Лесі Українки

Дата: 6 лютого 1972 р.

Збори відкрила голова С. Іваницька молитвою і привітала голову Окр. Ради Ірину Кашубинську.

Протокол із попередніх Зборів відчитала голова С. Іваницька.

Звіти зложили пані: Уляна Білецька, секретарка й Олена Мартинюк, касієрка.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ начислює 38 членок, відбув 9 ширших сходин і 3 засідання Управи. Відділ належить до УККА і співпрацює з іншими організаціями. Вислав делегатку на Конвенцію і начислює 16 передплатниць Нашого Життя.

б) Культурно-освітня й імпрезова: Щороку Відділ вшановує Панахидою пам'ять Героїнь. Взяв численну участь у Святі Лесі Українки в Клівленді. Пожертвував на музей СУА в Нью Йорку і на Гарвардський Університет. Провів показ писання писанок.

в) Сусп. опіка: Референтки відвідували хворих членок і посилали картки нашим хлопцям у В'єтнамі.

г) Господарська: Відділ улаштував восени Базар із вишивками та з печивом, що приніс гарний дохід.

г) Фінансова: Відділ мав 996 дол. приходу, а 1,020 дол. розходу.

Контр. Комісія ствердила, що книги

ведені в порядку і поставила внесок на уділення абсолюторії, що Збори ухвалили.

До **нової Управи** ввійшли пані — Сальвіна Іваницька, голова, Антоніна Кулик, заступниця, Зіна Нецкар, секретарка, Стефанія Пацура, заступниця, Олена Мартинюк, касієрка, Євдокія Журовська, заступниця. Референтками стали пані — Уляна Білецька культ.-освітньою, Анна Корило і Розалія Цицук сусп. опіки, Параскева Когут пресовою і хронікарем, Анна Баран, Софія Куцик і Анна Моторович господарськими.

Контр. Комісія: С. Пацура, С. Гошко і П. Когут.

Збори закінчено гимном СУА. При смачній перекусці голова Окр. Ради І. Кашубинська порадила, як зберігати давні звичаї і приписи обрядових страв.

Параскева Когут
пресова референтка

КЛІВЛЕНД, ОГАЙО

Річні Збори 12 Відділу СУА ім. Олени Пчілки

Дата: 16 січня 1972 р.

Збори відкрила голова Надія Дейчаківська молитвою.

Президія пані: І. Кашубинська, почесна голова, Л. Вирста, голова, А. Завадівська, заступниця, Е. Морозинська секретарка.

Протокол із попередніх Зборів відчитала Д. Древницька.

Звітували пані: Н. Дейчаківська, голова, Д. Древницька, секретарка, Л. Дармохвал, скарбничка і референтки — А. Завадівська організаційна, Е. Морозинська культ.-освітня, Л. Вирста імпрезова, Д. Городиська й Сахно господарські. Звіт референтки сусп. опіки відчитано.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ начислює 31 членку, вибуло 3. На ширших сходинах у травні провів гутірку „Організація і членки“. Відділ взяв участь у Конвенції. Відбув 5 ширших сходин. Дня 19 вересня відбулася зустріч із головою СУА Лідією Бурачинською. Відділ тісно співпрацює з іншими організаціями.

б) Культ.-освітня й імпрезова: У лютому 1971 р. Відділ співпрацював у Комітеті Свята Лесі Українки, де референтка виконувала функції секретарки. Дня 3 березня 1971 засновано Гурток Книголюбів (14 членок), що відбув уже 4 сходини. Дня 21 бе-

резня 1971 влаштовано показ моди, що його підготували п-ні Сторожинська і комітет із Л. Вирстою на чолі. Показ був дуже успішний і його дохід у сумі 400 дол. призначено на Фонд Катедри Українознавства в Гарварді. У травні Відділ ушанував поетку Лесю Українку біля її пам'ятника в Городі Культури, де відчитано доповідь і деякі її вірші. На ширших сходинах були запрошені голови Відділів УЗХ і ОЖ ОЧСУ, які коротко з'ясували програму своїх організацій. Членки прийшли до висновку, що жіночі організації повинні співпрацювати, бо наші програми в деяких ділянках схрещуються. Головна різниця є та, що обидві організації пов'язані з політичними середовищами, тоді коли СУА стоїть на засадах абсолюторної понадпартійності. Відділ продовжував поширення української книжки. На Базарі вдалося розпродати 106 книжок. Улітку відбувся традиційний пікнік із спортовими грами.

в) Виховна: Відділ улаштував Конкурс учнів шкіл українознавства Клівленду й околиці. Його опрацював комітет у складі пп. Н. Заплатинська голова, А. Грабар і М. Лозинська члени. Темою конкурсу було пізнання творчості Лесі Українки. Дня 30 грудня 1971 відбувся конкурс. У висліді журі (п-ні Заплатинська і п. Голембйовський) признало 2 другі нагороди в сумі 35 дол. кожна.

Українські іграшки, виконані для нашого Різдвяного Базару, були описані в журналі Н. Ж. та послужили своїм прикладом для інших базарів. Опис іграшок зладила б. пресова референтка Роснецька.

г) Сусп. опіка: У лютому членки підтримали пожертвою людину, що потерпіла в автовному випадку. У днях 25 і 26 вересня референтки влаштували продаж уживаних речей, що відбувся в гаражі одної членки. Продаж приніс 50 дол. доходу. Коли захворіла поважно одна з членок, Відділ оплатив для неї домашню поміч. На Різдвяні Свята референтки пожертвували кошк із харчами для потребуючої родини.

г) Господарська: Відділ улаштував з успіхом Різдвяний Базар. Видав куховарську книжку з традиційними приписами, що дуже добре розкодиться.

д) Фінансова: Відділ мав 3,743 дол. приходу і 2,677 дол. розходу. Придлено пожертви: Наше Життя 100 дол., Музей СУА 100 дол., ОПЛДМ 100 дол., „Нотатки з Мистецтва“ 50 дол.

До нової Управи ввійшли пані — А. Завадівська, голова, Е. Морозинська й І. Сахно, заступниці, З. Панчишин, кор. секретарка, Н. Заплатинська, рек. секретарка, Д. Древницька, скарбничка. Референтками стали пані: Д. Сторожинська культ.-освітньою, Н. Зенчак сусп. опіки, Н. Дейчаківська пресовою, Л. Вирста господарською.

Контр. Комісія: пп. Д. Дубас, Л. Дармохвал і А. Стефанюк.

У своєму слові голова І. Кашубинська звернула увагу на головні почини США, а саме Дитячі Світлички і Біографічний словник української жінки. Радила скріплювати фінансову підставу своєї організації, як передумову для успіху для її роботи.

Збори закінчено молитвою.

Лідія Вирста, голова Зборів
Едіта Морозинська, секр.

ГЮСТОН, ТЕКСАС

Річні Збори 14 Відділу США

Дата 20 лютого 1972.

Президія пп.: Юстина Ушак, голова, Олена Еванс, секретарка.

Протокол Основних Зборів відчитала О. Еванс.

Звітувала голова Юстина Ушак.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ має 16 членок і рік праці за собою. Відбув 5 ширших сходин і 5 засідань Управи. Членки Відділу тісно співпрацювали з Управою.

б) Культ.-освітня й імпрезова: У лютому 1971, кілька тижнів після завершення Відділу, влаштовано Запусти, на яких було около 35 осіб. На сам Великдень відбулося спільне Свячене, на якому було 120 осіб, між ними й американці. У червні відбулося Свято Героїв, а в листопаді Свято Лесі Українки. Подано гарну мистецьку програму, в якій виступив ансамбль Дмитра Коколюцького з українськими піснями. Деклямували: Лідія Тим'як, Марта Ушак і Оріся Заблоцька.

в) Фінансова: Відділ мав 171 дол. приходу і 56 дол. розходу.

Іменем **Контр. Комісії** п-ні Катерина Садовська ствердила, що діловодство Відділу є в порядку і поставила внесок на уділення абсолюторії. Збори це ухвалили.

На внесок **Контр. Комісії** перевибрано ту саму Управу за винятком касієрки, що буде кооптована.

Збори закінчено молитвою. При каві й солодким членки і запрошені гості ще довго гуторили.

Юстина Ушак, голова

ШИКАГО, ІЛЛ.

Річні Збори 22 Відділу США

Дата: 14 лютого 1972.

Збори відкрила молитвою голова Анна Білинська. Однохвилинною мовчанкою вшановано світлу пам'ять Орісі Дурбак, заслуженої членки, в першу річницю її смерті.

Протокол перевірили пп. Уляна Терлецька і Мирослава Фаріон.

Президія пп.: Любослава Шандра і Софія Крупка, почесні члени, Марія Юзефович, діюча голова, Марія Семків, секретарка.

У своєму слові п-ні Крупка привітала Збори від Гол. Управи, а п-ні Шандра від Окр. Ради.

Звітували — голова, дві секретарки, касієрка, всі референтки, радієва колегія і бібліотекарка.

У дискусії більшу увагу присвячено організаційним і фінансовим справам. Ухвалено підвишку членської вкладки.

Після перерви, коли пані могли підкріпитися кавою і солодким, приступили до вибору нової Управи. До неї ввійшли пані: Анна Білинська, голова, Марія Кецала, заступниця, Люся Самбірська й Іванна Городиська, секретарки, Надя Дзидзан, фін. референтка, Дарія Менцінська, скарбничка. Референтками стали пані: Ольга Крихтяк і Михайлина Басюк організаційними, Галя Янчишин, Соломія Кавка й Ія Мацюк культ.-освітніми, Анна Косачевич, Леся Бойко, Ангеліна Майка і Галина Кунінська сусп. опіки, Марія Семків пресовою, Ольга Гайдук, Ольга Мицанка і Степанія Березька господарськими. Радієва Колегія: пп. Уляна Терлецька, Люся Самбірська і Рома Турянська. Бібліотекарка — Анізія Струц. Хронікарка — Марія Гриневиц.

Збори закінчила перевибрана голова, дякуючи за довір'я.

Марія Семків
пресова референтка

РОЧЕСТЕР, Н. Й.

Річні Збори 47 Відділу США ім. Лесі Українки

Дата: 30 січня 1972.

Збори відкрила молитвою голова Іванна Мартинець. Однохвилинною

Замість квітів

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. Марії Васильків складаю 10 дол. на Фонд Бабусі, а всієї родині висловлюю щире співчуття.

Аза С. Іванчук
Нортрідж, Каліфорнія

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Дори Хомів, членки 8 Відділу США, що померла 17 березня 1972 р., складаю 5 дол. на прес. фонд Н. Ж.

Катерина Джорджія, Вайтгол

У **ПАМ'ЯТЬ** бл. п. Михайла Мурашука, складають 5 дол. на пресовий фонд Н. Ж., а родині висловлюють щире співчуття

Євгенія і М. Леськів
Кенілворт, Н. Дж.

мовчанкою привні вшанували пам'ять бл. п. Л. Карабінович, О. Корчинської і М. Когутяк.

Президія: пп. Марія Крамарчук, голова, Н. Чорнобиль, секретарка.

Протокол із попередніх Зборів відчитала п-ні Н. Гуран.

Звіти Управи зложили пп.: І. Мартинець, голова, Н. Гуран і М. Крамарчук, секретарки, І. Руснак, касієрка та референтки пп.: М. Лилак організаційна, М. Приймак культ.-освітня, А. Капітан і М. Залітач виховні, С. Залітач сусп. опіка, І. Шмігель пресова, О. Ганушевська господарська, І. Руснак голова Гуртка Книголюбів.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ відбув 7 ширших сходин і 10 засідань Управи. Приєднано 2 нові членки.

б) Культ.-освітня й імпрезова: На ширших сходинах відбулися гутірки: про поїздку по Європі (О. Гадзіньська), про подорож на Україну (пп. Харамбура і Л. Єйна), звідомлення з Конвенції (І. Мартинець, С. Залітач), дискусія над книжкою Р. Іванчука „Мальви“, фейлетон „Чи справді старіємось?“ (Л. Єйна), „Два сини“ В. Стефаніка (М. Крамарчук), спогад із Каліфорнії (Ю. Белей), „Оборона укр. культури в роковини Л. Українки“ (М. Приймак), „Про Аллу Горську“ (І. Мартинець). У серпні спільно з іншими національними групами взято участь у святі 150-ліття м. Рочестеру. Відбувся показ писанок, передано ляльку в укр. нар. строю до міської бібліотеки. Спільно із Студ. Громадою відбувся панель на тему „Конфлікт генерацій“.

в) Виховна: Відділ веде Світличку, до якої є вписаних 22 дітей. Спільно з 46 Відділом СУА і Світличкою відбулося Свято Матері в травні, а в червні заходами Відділу Зустріч градуантів.

г) Сусп. Опіка: Референтки відвідують хворих, висилають привіти нашим воюкам у Кореї і В'єтнамі. Проводять збірку на місійну станицю в Аргентині.

г) Господарська: На сходах подають каву й солодке. Відділ улаштував двічі продаж печива, що принесло 590 дол. доходу. Льотерія принесла 197 дол. доходу.

д) Пресова: У Відділі є 73 передплатниці Н. Ж., в тому 6 новоприєднаних. Цю передплату збрала й вислала до Централі референтка. Було кілька дописів про діяльність Відділу в журналі Н. Ж. Зібрано 100 дол. на пресовий фонд Н. Ж.

Іменем **Контр. Комісії** пп. С. Годованець і О. Харамбура поставили внесок на уділення абсолюторії, що Збори одногослосно ухвалили.

До **нової Управи** ввійшли пані — І. Мартинець, голова, А. Смеречинська, заступниця, І. Руснак, секретарка, Анна Капітан, касієрка. Референтками стали пані — Марія Лилак організаційною, Ірина Михайлюк, Анна Єйна, Марія Крамарчук і Анна Сорохтей культ.-освітніми, Марія Залітач і Ірина Юрків виховними, Стефанія Залітач і Олена Харамбура сусп. опіки, Ольга Ганушевська й Анна Чорнобиль господарськими, Ірина Шмігель пресовою, О. Гадзінська зв'язків.

До **Контр. Комісії** ввійшли пані — Софія Годованець, голова, Юлія Белей і Доня Боберська, члени.

Збори закрила голова, дякуючи за співпрацю.

Ірина Шмігель
пресова референтка

МИЛВОКІ, ВИСК.

Річні Збори 51 Відділу СУА ім. Олени Теліги

Дата: 27 лютого 1972 р.

Збори відкрила голова Марія Пискір молитвою.

Президія: п-ні М. Цибрівська, голова, п-ні Н. Шимоняк, секретарка.

Протокол із попередніх Зборів відчитала п-ні Н. Шимоняк.

Звіти Управи зложили: голова Марія Пискір і касієрка С. Сабат.

Фін. діяльність Відділу: Відділ мав 361 дол. приходу і 448 дол. розходу.

Іменем **Контр. Комісії** п-ні К. Яремко здала звіт із контролі й поставила внесок на уділення абсолюторії, що Збори одногослосно ухвалили.

До **нової Управи** ввійшли пані — М. Пискір, голова, Н. Шимоняк, заступниця, Ю. Логуш, секретарка і прес. реф., С. Сабат, касієрка. Референтками стали пані — С. Хамуляк імпрезовою, М. Ступницька й А. Кузьмінська сусп. опіки, К. Яремко й Я. Пискір господарськими.

До **Контр. Комісії** ввійшли пані — К. Яремко, П. Тишинська і М. Ступницька.

Н. Шимоняк
секретарка Зборів

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Річні Збори 64 Відділу СУА

Дата: 16 січня 1972 р.

Збори відкрила молитвою голова Марія Савчак.

Президія: п-ні Іванна Рожанковська, голова, п-ні Оксана Щур, секретарка.

Протокол із попередніх Зборів відчитала п-ні Мирослава Вовкодав.

Звіти склали пані — Марія Савчак, голова, Марія Ржепечька, секретарка і референтки.

Діяльність Відділу:

а) **Організаційна:** Відділ нараховує 86 членок, приєднано 2 членки. Відбулося 9 ширших сходин і 13 засідань Управи, в тому 3 надзвичайні. Вісім членок входили до Управи ОР-СУА, а три до Управи Централі СУА. Референтка співпрацювала з секретаркою, повідомляючи членок про сходи Відділу.

б) **Культ.-освітня:** Дня 15 травня 1971 р. влаштовано вечір у пошану Лесі Українки, 2 жовтня м. р. відбувся панель, присвячений Г. С. Сквороді з нагоди недалекого його 250-річчя, 30 жовтня м. р. відкрито 15-ту Виставку Жіночої Мистецької Творчості, а на закінчення виставки 13 листопада м. р. професор історії мистецтва Оксана Безручко-Шавес виголосила доповідь „Взаємовідносини між музикою і мистецтвом“. Дня 18 грудня відбувся вечір у честь Митрополита Андрея Шептицького.

Крім імпрез, призначених для громадянства, референтка приготувляла на кожні поширені сходи програму мистецького або товарисько-розважального характеру. Дня 31 січня відсвятковано Просфору, 20 березня відбулися сходи, присвячені Т. Шевчен-

кові, 25 квітня влаштовано спільне Свячене, а 23 жовтня панель „Чужинці про нас“.

Культурно-освітня референтка протестувала в ЮНЕСКО проти нищення української культури на Рідних Землях і вислала листа до ОН у справі арештованих діячів в Україні.

в) Виховна: Дня 17 жовтня м. р. відкрито П'яту Виставку Самодіяльної Творчості Молоді.

г) **Імпрезова:** Референтка влаштувала 16 квітня Великодній базар, а в днях 11—12 грудня Різдвяний базар. Проводила курс крою й шиття, запланований на 15 лекцій по 2 години тижнево.

г) **Мистецька:** Відбуто одну поїздку до Олбані з показом історичної ноші. Розіслано альбомки історичної ноші до бібліотек і музеїв в Україні, Польщі, Німеччині, Франції, Англії й Італії. Отримано листи з признанням, зокрема з України. Зарєєстровано ці альбомки в Конгресовій Бібліотеці у Вашингтоні.

д) **Сусп. опіка:** Джерелом прибутків були — добровільне оподаткування членок Відділу й збірки під церквою (дві). Суспільна опіка продовжувала постійну місячну допомогу школі українознавства в Бельгії, НТШ в Сарселі, стипендію студентці в Бразилії, Фонд Бабусі. Одноразові допомоги отримали німці в країнах Європи. Вислано 6 пачок одягу до Бразилії і 2 до Польщі. Сестрам Службеницям у Бразилії вислано пакет із дитячими книжками й передплачено дитячий журнал „Веселка“.

Місцева допомога включала два одноразові грошові датки особам старшого віку. На будову нової церкви св. Юра в Нью Йорку зложено суму 100 дол. На Церкву в Потребі пожертвувано 25 дол., на „Фонд 500“ 25 дол., на дар Українському Інвалідові 5 дол.

е) **Пресова:** Інформувала пресу, зокрема „Свободу“ й „Наше Життя“, про діяльність Відділу. Старанням пресової референтки появилася в журналі для дітей „Веселка“ згадка про Виставку Дитячої Самодіяльності з репродукціями кількох експонатів. Референтка написала звіт за три роки діяльності Відділу (1968-70) до Конвенційної Книги СУА. Продовжувала вести хроніку Відділу.

е) **Господарська:** Референтка приготувляла буфет на імпрези й поширені сходи Відділу. Дня 31 грудня влаштувала буфет на новорічну заба-

ву Нар. Дому. Буфет приніс показний дохід Відділові. Зорганізувала окремий показ куховарських приписів у рамках поширених сходин. Госп. референтка Люба Раковська доповідала на сходинах 104 Відділу СУА про Свят-Вечірні страви. Референтки дбали про естетичний вигляд домівки.

Для повноти звітів з діяльності Відділу треба згадати, що в телевізійній передачі традиційного Свят-Вечора з дому п-ства Волинців 64 Відділ СУА репрезентувала голова М. Савчак.

ж) Фінансова: Каса Відділу мала 8,122.22 дол. приходів і 5,005.83 дол. видатків. Джерелом прибутків були членські внески, збірки під церквою, базарі, покази історичної ноші й розпродаж альбомиків, врешті культурно-мистецькі імпрези. В розходах поважну рубрику займали харитативні цілі.

На внесок **Контр. Комісії** під головуванням п-ні Христини Навроцької схвалено абсолюторію уступаючій Управі. При тому п-ні Х. Навроцька склала від Відділу подяку й признання уступаючій голові Марії Савчак за її жертвенну працю й ініціативу за час її 4-літнього головування, а зокрема за ініціативу придбання українських церковних риз із 18-го стол. в галерії Парке-Бенет, які Відділ передав до Музею Верховного Архiepіскопа в Римі.

Нова Управа Марія Даниш, голова, Мирослава Вовкодав, заступниця, Христина Навроцька, прот. секретарка, Марія Ржепецька, кор. секретарка, Поля Книш, касієрка, Евстахія Шуган, фінансова реф. Референтками стали — Ірена Комар організаційною, Оксана Щур культ.-освітньою, Володимира Івануса сусп. опіки, Галина Кіляр імпрезовою, Дарія Костів виховною, Марія Барагура пресовою, Люба Раковська й Марія Карпевич господарськими, Стефанія Салдан — делегаткою до Об'єднаного Комітету.

У склад **Контр. Комісії** ввійшли — Марія Савчак, голова, Люба Артемишин, Христина Воевідка, Осипа Лень і Анна Врублевська — члени.

На **закінчення зборів** нововибрана голова Марія Даниш у своєму слові сказала, що хоч не відчувається добре на експонованих становищах, то рішилася прийняти головування в розумінні своїх завдань і обов'язків перед Відділом та в згоді з рішенням останньої Конвенції СУА, що кожна членка повинна очолювати Відділ бо-

дай упродовж однієї каденції. Голова сама не зможе виконати своїх завдань, якщо не матиме повної співпраці референток та заохоти добрим словом і активною підтримкою загалу членства.

Марія Барагура
пресова референтка

БРІДЖПОРТ, КОНН.

Річні Збори 73 Відділу СУА

Дата: 19 грудня 1971.

Збори відкрила голова Анна Чернявська молитвою.

Президія: п-ні Мирослава Чубата, голова, п-ні Наталія Шуст, секретарка.

Звіти зложили: п-ні Марія Сливинська, секретарка і референтки пп.: Ольга Сусла культ.-освітня, Марія Романів імпрезова, Ольга Пендаківська сусп. опіки, Олександр Шуст пресова, Надія Фалько фінансова, Марія Болонна господарська.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ об'єднує 39 членок, відбув 7 ширших сходин і 2 засідання Управи.

б) Культ.-освітня й імпрезова: На ширших сходинах відчитано доповідь „Перегляд моди та її креаторка Мері Квонт“ (п-ні Ольга Сусла). Влаштовано Свято Лесі Українки з ширшою програмою. У листопаді Відділ брав участь у Міжнародньому Фестивалі. Там був багато засоблений стіл з українськими стравами, а в програмі взяла участь танцювальна група „Дніпро“ з народніми танками у стилевих українських строях під проводом Ірини Романів.

в) Нар. мистецтво: Двічі влаштовано показ писання писанок, що їх перевела п-ні Олександра Шуст. Заходами Відділу відбулася дуже успішна виставка нар. мистецтва в головній публичній бібліотеці. Там показано вишивку, кераміку, писанки, дереворізьбу й книжки. Подаровано для бібліотеки поезії Лесі Українки в англ. перекладі і Л. Добрянського „ЗСА і Советський міт“.

г) Зв'язки: Відділ брав участь у чайному вечорі ІВКА. Представницями були пп. Стефанія Бабій і Ольга Папроцька.

г) Фінансова: Відділ мав 494 дол. приходу і 484 дол. розходу.

Анна Чернявська, голова

Чи знаєте плян праці Вашого Відділу? Яка Ваша участь у ньому?

ПОЖЕРТВА

З нагоди вшанування 50-річчя 1 Відділу СУА в Нью Йорку, з яким в'яжуть мене довгі роки праці, складаю 25 дол. на пресовий фонд Н. Ж.

Катерина Пелешок
почесна голова
1 Відділу СУА

ПАНЕЛЬ МОЛ. ВІДДІЛІВ У РОЧЕСТЕРІ

Дня 19 березня ц. р. 46 Відділ СУА ім. Олени Теліги влаштував зустріч із громадянством на тему „Молоде жіноцтво активізується“. Участь у панелі взяли пп. Таня Баб'юк (46 Відділ) із доповіддю „За цілеспрямованість пляну праці мол. Відділів СУА“, Рута Галібей (85 Відділ) із доповіддю „Як погодити обов'язки жінки, матері й громадянки“ та Марія Стасюк із доповіддю „Мої враження з Конвенції СУА“. Модератором була п-ні Наталія Даниленко, референтка мол. Відділів Гол. Управи.

ОПЛАТИ ВІДДІЛІВ СУА ЗА 1972 РІК

Подаємо знову список Відділів, що вирівняли свої оплати за біжучий рік. Цілу, або частинну належність заплатили такі Відділи: 4 із Нью Йорку, 7 з Акрону, 49 із Бофало, 67 із Перт Амбою, 91 із Бетлегему і 105 із Стейтен Айленду. Це є гарний приклад упорядкованої господарки, що його повинні наслідувати й інші Відділи СУА.

ДІТРОЙТ, МИШ.

Річні Збори 81 Відділу СУА ім. Олени Степанів

Дата: 11 грудня 1971.

Збори відкрила голова Олена Лісківська молитвою. Однохвилинною мовчанкою членки вшанували працювану й енергійну членку Любу Тарновецьку, яка відійшла у вічність.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ відбув 8 ширших сходин і одне засідання Управи. Голова Відділу взяла участь у Конвенції, де очолювала Виховну Комісію і провадила виховний панель.

б) Культурно-освітня й імпрезова: Влаштовано Свято Лесі Українки, що виявило в нашому Відділі талановиті сили. На оселі „Київ“ улаштовано пікнік для Укр. Нар. Союзу, що дав нам певний дохід. Багато членок дало до того буфету великий вклад праці.

в) Сусп. опіка: Переведено 2 збір-ки — одну для родини бл. п. Любі Тарновецької та в пам'ять бл. п. Августина Перецького.

Марія Колтик
пресова референтка

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

Річні Збори 88 Відділу СУА ім. кн. Ольги

Дата: 29 січня 1972 р.

Збори відкрила голова Олександра Палько молитвою.

Президія: представниця Окр. Ради Осипа Грабовенська, голова, Євгенія Товт, секретарка.

Звіти зложили пп. О. Палько, С. Кусень, Є. Товт, С. Колодій, С. Леськів, Н. Манько.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ відбував щомісяця ширші сходи. Нараховує 40 членок.

б) Культ.-освітня й імпрезова: Відбулися святочні сходи в честь Лесі Українки, де виголошено доповідь про нашу поетку, Т. Шевченку й Аллу Горську. Відділ улаштував курс народніх танків, забаву для молоді, бінго, виставку нар. мистецтва і показ Великоднього стола в американському банку.

в) Виховна: Відділ улаштував дитячу забаву і попис дитячих талантів. Підтримав жертвою школу українознавства.

г) Сусп. опіка: Відділ вислав 3 пакки до Бразилії, потребуючій родині в Польщі 20 дол.

г) Фінансова: Відділ мав 543 дол. приходу, а 704 дол. розходу.

Іменем **Контр. Комісії** голова С. Леськів поставила внесок на уділення абсолюторії уступаючій Управі. Збори це одностайно ухвалили.

До **нової Управи** ввійшли пані — Софія Кусень, голова, Олександра Палько, заступниця, Євгенія Товт, секретарка, Софія Манько, скарбничка. Референтками стали пані — Стефанія Грет організаційною, Софія Леськів культ.-освітньою, Ангеліна Труш суспільної опіки, Надя Мішук господарською.

До **Контр. Комісії** ввійшли пані — Стефанія Колодій, голова, Параскевія Щирба і Марія Смочило, члени.

Євгенія Товт, секретарка

Імпреза, проведена силами двох Відділів — це тісний лучник між ними.

КЕРГОНКСОН, Н. Й.

Річні Збори 89 Відділу СУА ім. Лесі Українки

У доповненні до звіту, вміщеного в ч. 2, 1972 подаємо:

Дата: 30 січня 1972.

Президія: Олімпія Васьків, голова, Оріся Винник, секретарка.

До **нової Управи** ввійшли пані — Оксана Ленець, голова, Ольга Яримович, заступниця і реф. зв'язків, Дарія Горняткевич, секретарка і реф. пресова, Анна Слободян, скарбничка. Референтками стали пані — Ольга Савчук організаційною, Олімпія Васьків культ.-освітньою, Оксана Бедрій імпрезовою, Павліна Олексів виховною, Софія Барусевич сусп. опіки, Галя Митрофанюк господарською, Ольга Василик і Агнес Хоманчук до помочі.

До **Контр. Комісії** ввійшли пані — Дарія Хухра, голова, Льоля Савеська й Агнес Хоманчук, члени.

Д. Горняткевич
пресова референтка

ГАРТФОРД, КОНН.

Річні Збори 93 Відділу СУА ім. Олени Степанів

Дата: 16 січня 1972 р.

Збори відкрила голова Анна Любинська колядою „Бог Предвічний“ і привітала представницю Окр. Ради Наталію Хоманчук.

Президія: Почесна голова Н. Хоманчук, голова І. Остап'юк, секретарка Я. Кукіль.

Звітували пп. А. Любинська, голова, А. Крамар, секретарка і референтки пп. А. Сокольська організаційна, Я. Кукіль культ.-освітня, Ю. Масник фінансова, А. Мерешак сусп. опіки, А. Самофал зв'язків, К. Оприско господарська.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ відбув 5 ширших сходів, 8 засідань Управи, приєднано 3 нові членки.

б) Культурно-освітня й імпрезова: Влаштовано панель на тему „Наркотики — проблема наших днів“ (інж. І. Раковський, д-р М. Яцук), доповіді на святочних сходах „Життя і творчість Лесі Українки“ (М. Солук), „Життя і творчість В. Стефаніка“ (В. Теслюк), Мистецький Вечір із показом нар. ноші й приміненням вишивки до сучасного одягу, веселий Миколаївський Вечір у виконанні членок Відділу. Відбуто дві прогулянки на

„Квіт Папороті“ до Ньюарку і до Бавнд Бруку на посвячення Пам'ятника-Хреста.

в) Сусп. опіка: Відділ опікується бабусею в Європі, інвалідом у Німеччині, відвідує хворих у шпиталях і домах. Вислано 9 пакоч з одягом до Польщі і 4 до Бразилії. Всього дохід із Мист. Вечора в сумі 500 дол. призначено хворому маестрові Іванові Задорожному.

г) Зв'язки: Вислано листи до конгресменів і сенаторів у справі заснування етнічних центрів та привернення молитви в публичних школах. Вміщено про наші імпрези в місцевій пресі.

г) Господарська: Влаштовано продаж Великоднього печива, а на всі імпрези підготовано перекуси і буфети. Зроблено знімки і подано кілька приписів українського печива в „Гартфорд Таймс“.

д) Фінансова: Прихід Відділу висловив 2,376 дол., а розхід 1,837 дол.

Контр. Комісія ствердила, що книги ведені в порядку і поставила внесок на уділення абсолюторії.

У **своєму слові** п-ні Н. Хоманчук висловила признання уступаючій Управі за многогранну працю Відділу.

До **нової Управи** ввійшли пані — А. Любинська, голова, І. Остап'юк, заступниця, А. Крамар, секретарка, А. Пришляк, скарбничка. Референтками стали пп. — О. Платош організаційною, Л. Крупа культ.-освітньою, Я. Кукіль імпрезовою, А. Мерешак сусп. опіки, А. Самофал зв'язків, С. Стасишин господарською, К. Гадзевич пресовою, К. Дебелюк комунікаційною.

Контр. Комісія пп.: М. Бандера, голова, І. Керелюк і С. Кебуз, членки.

Збори закінчила перевибрана голова, заклинаючи до співпраці всіх членок. На закінчення відспівано коляду.

К. Гадзевич

пресова референтка

БЕРІОН, Н. ДЖ.

Річні Збори 95 Відділу СУА

Дата: 11 березня 1972 р.

Збори відкрила голова Анна Гась молитвою.

Президія: п-ні Анна Вінтонів, голова, п-ні Емілія Дворська, секретарка.

Звіти Управи зложили пп. — І. Гись голова, М. Сіра, секретарка, вона ж відчитала звіт за касірку, що відійшла.

(Закінчення на обгорці)

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій

ДВАДЦЯТЬЧЕТВЕРТИЙ РІК ВИДАННЯ

ЧИСЛО ЧЕТВЕРТЕ

Олена Теліга

Не загинеш! За муром день
Летється з неба вином гарячим
І життя не стоїть, а йде
З гострим сміхом і гострим плачем.

Із вірша „Чорна площа“

КОМІТЕТ КОНГРЕСУ

Вже визначений реченець Конгресу СФУЖО на 24-26 листопада 1972 у Філадельфії. Недавно тому вибрано Комітет Конгресу із представниць складових організацій у ЗСА.

Комітет Конгресу очолила перша містоголова СФУЖО у ЗСА Лідія Бурачинська. Заступницями є пп. Марія Харина (голова Фін. Комісії), Оксана Генгало (УРХ), і Стефанія Бернадин (ОЖ ОЧСУ). Секретаркою Комітету є д-р Наталія Пазуняк, а скарбничкою — Степанія Вовчак. Референтками стали пані — Стефанія Пушкар програмовою, Лідія Дяченко організаційною, Ірина Пеленська-Пасіка резолюційною, Марія Романенчук виставки, Володимира Ценко — пресовою, Галина Царинник вітання гостей. Містоголови Комітету перебрали також певні функції. П-ні М. Харина відповідальна за організацію бенкету, п-ні О. Генгало за секцію молоді, а п-ні С. Бернадин за видання програмки.

На Конгресі будуть проведені два панелі — один на тему положення жінки в Україні, а другий, присвячений активізації молодого жіноцтва.

Настанова Конгресу знайшла свій вияв у кличі, спрямованому на участь і співдію молоді. Він звучить — „Молода українка у боротьбі за права українського народу“. Конгрес повинен насвітлити цю її роль і впровадити її в дію на найвищому рівні.

Жива Україна і ми

У попередньому числі Вістей СФУЖО подали ми перегляд акцій, що їх проводить організоване жіноцтво в обороні переслідуваних в Україні. У міжчасі наспіло багато нових вісток про виступи й акції у різних місцевостях ЗСА й Канади.

А в Рідному Краю? Для нас усіх, що проживають поза його межами, є великої ваги свідомість, що саме підтримує дух наших сестер в Україні. Якихсь точних даних в офіційних публікаціях не знайти нам про це. Однак існує інша, своєрідна документація. Це є приватні листи до родини і друзів. Коли читаємо їх — зарисовується картина: поміж нашими людьми — рядовими громадянами — діє внутрішня співдружба: в окремих ситуаціях навіть побратимство. Особлива тісна співпраця в інтересі загально-національних цілей діє серед жінок. Вони, свідомі українки, діють в усіх прошарах життя, діють у родинях, у своїй професійній праці, в першу чергу, як педагоги-виховники молодого покоління. Проводиться ця праця незаметно. Вживання української мови відіграє тут велику роль. Не меншу роль відіграє українська пісня і вишивка.

Бо й справді, коли подумаємо про функціонування Самвидаву в умовах большевицького режиму, то чи було б це можливе без видатної підтримки жіноцтва? Під час судових процесів згадується про те, що хтось комусь давав читати, хтось переховував матеріяли, хтось робив відбитки. Напевне сотні жіночих рук співдіяло при тому. Далше — читаємо, що того чи іншого звільнили з праці чи усунули зі службового помешкання. Для таких людей робляться

збірки, промощується дорога до іншого влаштування.

Оживлення релігійного (хоча й забороненого по суті) життя в Україні — це другий чинник великої духової ваги. Він проглядає всюди. Різні прояви свідчать про це, як на східних, так і на західних землях України. Туристи розказують про церкви, повні вірних, а домагання хрестиків і молитовників раз-у-раз виривають у листах від наших рідних.

Молоді люди радо розпочинають розмову на релігійну тему. Радіо-передачі Богослужень із Заходу мають коло слухачів. Про церковні вінчання членів комсомолу були часті вістки у большевицькій пресі. Теж саме торкається хрестик чи похоронів.

Можна б сказати, що це прояви релігійних практик серед широкої безіменної маси громадян. Але ні! З нагоди смерті й похорону Алли Горської була відслужена панахида у Києві і Львові. Подбали про те її друзі, молоді мистці. І в річницю її смерті відслужено панахиду на її могилі, дарма, що це був робітний день і похована вона десь на новому цвинтарі поза Києвом. Отже релігійні почування живі й серед мистецьких кругів включно з самою погблою, бо не проводили б цього її родина чи друзі, коли б вона сама була байдужа до цієї сфери духового життя.

Подібно звітують у листах своїм рідним і про інші похоронні обряди. Особливо численні бувають похоронні процесії людей, що перебували на засланні. Тоді з'їжджають здалека їх друзі і товариші: недолі, це стає немов останньою маніфестацією в честь їх страдального шляху. Була така вістка про похорон б. членки УПА,

Його Високопреосвященство Митрополит Мстислав

Metropolitan of the Ukrainian Orthodox Church in USA Mstyslaw was intronized on May 7th in Philadelphia, Pa.

НОВИЙ ДОБРОДІЙ СФУЖО

Праця СФУЖО знаходить признання провідних кругів нашої Церкви. Недавно тому на листа Управи СФУЖО до Митрополита УАПЦ Владика Мстислава наспіла відповідь. Владика

що стягнув людей із усіх довколишніх сіл. Щорічний поклін стрілецьким могилам на Янівському цвинтарі спонукав тепер большевицьку владу до насильного руйнування цих святощів.

Також похорон рядових громадян прибирає не раз маніфестаційний характер, коли людина стояла на релігійних і національних позиціях. Недавно тому прийшла вістка про те, як ховали вчительку сер. віку в Зах Україні. Без письменних чи радєвних повідомлень з'явилась на її похорон велика маса народу, що зі співом релігійних пісень провела її в останню дорогу.

Ці приклади — це маленька, однак багатозначна ілюстрація того, чим і як живе у душі своїх наш народ, що саме підтримує українську жінку на силах служити безперервно своїй нації, без огляду на офіційну шкаралупу ворожих заборон і переслідувань. Ці багатомовні факти повинні кинути світло і на наше, не раз затьмарене незгодами життя.

пише: „До праці українського жіноцтва на різних відтинках нашого національного життя поза Україною я ставлюся з правдивою пошаною, а перед об'єднаними в Світовій Федерації Українських Жіночих Організацій ще й голову схиляю“.

„Щоб мое слово не було пустопорожне“ — додає Владика — „долучаю чек на 100 дол., як лепту на 1972 рік“. Така була відповідь на наше прохання стати Добродієм СФУЖО.

Українська православна церковна громада незабаром відзначуватиме 30-ліття єпископського свячення Владика Мстислава. Це збігається з Його інтронізацією як Митрополита, що її врочисто відсвяткують 7 травня 1972 року у Філадельфії.

Радіємо увагою й признанням нашого церковного достойника, що увійшов у круг Добродіїв нашої Федерації.

ДО XIII ЛІТ. КОНКУРСУ СФУЖО

Реченець XIII Літературного Конкурсу СФУЖО назначений на 31-го травня 1972 року. Предметом його є репортаж або опис подорожі. До Жюрі Конкурсу увійшли — Оксана Керч, Михайло Островерха і Дарія Ярославська.

До тепер наспіли на Конкурс такі твори: І. Бойко „Сардинія“, Зозуля „Подорож у золоту країну“, Ізабелля „Пальми ростуть в Україні“, Наталія Кібєць „Мої враження з поїздки до Давфину“, Львовянка „З Інсбруку до Австралії“, Медуза „Уперше в Парижі“, Орхідея „Пальма Флориди“, Українка з Чорноморщини „Кубань говорить“.

Незабаром Жюрі приступить до розгляду творів.

ЮВІЛЕЙ УЧИТЕЛЬКИ

Українська Суботня Школа в Мюнхені влаштувала зустріч своєї директорки Ориси Яримович із молоддю й шкільними дітьми з нагоди її 60-ліття. Це відбулося 6 листопада 1971 року. Свято розпочав своїм словом д-р Василькович. Від колишніх учнів привітав її Андрій Ребет, а від теперішніх Орися Марцюк. Від Гол. Управи ОУЖ промовила в. о. голови Ольга Штайнер, а від Відділу ОУЖ голова Марія Сімків. На кінці О. Яримович подякувала учням і громадянам, заповнюючи їх, що виховна праця давала їй душевне вдоволення. При смачній перекусці всі згадували сце-

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

Більш як рік тому, бо 21 березня 1971 р., відійшла у вічність бл. п.

ВАЛЕНТИНА МИКОЛАЇВНА ЗАВАДСЬКА.

Покійна була уродженкою Києва, де прийшла на світ у родині Хородовичів. Після закінчення гімназії була студенткою права Київського університету і консерваторії по класі співу. Одружившись із молодим правником Віктором Завадським увійшла разом із чоловіком в українське громадське життя. У часі нашої державности працювала в Міністерстві Освіти. Виїхавши на еміграцію, стала в Тарнові основовицею Укр. Жін. Спілки для допомоги раненим і хворим воюючим, що перебували в польських шпиталях. У 1921 р. переїхала до Львова, де викладала французьку мову в Укр. Тайному Університеті й у дівочій гімназії СС. Василянок. Тут стала членкою Союзу Українок, де займала пост референтки зв'язків. Пізніше переїхала до Варшави і тут закінчила університетські студії з романістики. Вступила в члени Союзу Українок-Емігранток, де була заступницею голови. По 2-ій світовій війні пішла з родиною у велику мандрівку, що привела її до Канади. Проживала в Торонто разом із чоловіком і одруженою дочкою. Тут стала членкою Союзу Українок Канади, репрезентувала СУК у Комітеті Українок Канади, де займала різні становища в Управі. Теж приймала діяльну участь в українській військовій організації, будучи секретаркою Українського Військового Інституту.

Відійшла несподівано на 85-му році життя, ще повна душевних сил, усе ще зацікавлена українським культурним і політичним життям. До останнього дня була свіжою думки, доброї пам'яті, здорового розуму, молода духом. Із жалем провели її в останню дорогу родина, друзі й членки жіночих організацій, а зокрема Союзу Українок Канади.

У пра ва СФУЖО

ПОЖЕРТВА

З нагоди 50-річчя 1 Відділу СУА в Нью Йорку складало 25 дол. на Видавничий Фонд СФУЖО.

Катерина Пелешок, Нью Йорк

нічні вистави, що їх підготувляла з дітьми ювілятка, особливо п'єсу „Ольга Перевізниківна“.

У НАШІЙ ХАТІ

Кераміка в нашому житті

Сучасного помешкання не можна уявити собі без керамічних виробів. Байдуже чи це вишукане житло американської родини чи скромне помешкання українських поселенців — у кожному знаходиться кераміка своє призначення.

У давнину, коли кераміка була — побіч срібла і скла — головним посудом, тоді вона мала лиш ужиткове значення. Це не знецінює її. Навпаки — як усі ужиткові вироби того часу, вона мала виразні прикмети своєї доби, як щодо своєї форми, так і техніки виконання.

Тепер кераміка прибрала більш декоративне значення. Ці глечики, вази, свічники мають якесь призначення у помешканні, але це не головне їх завдання. Вони мають радувати нас красою своїх форм, яскравістю кольору. Вони надають хаті затишку, навіваючи спогад про давні часи.

Тому мистецькі круги різних народів шукають за джерелом своїх керамічних форм. Постають школи, робітні, майстерні, які плекають це ужиткове мистецтво. Не раз демонструють це на виставках, але найцікавіше прослідити це в сучасному інтер'єрі. Його вже не можна уявити собі без декоративної тарілки чи вази.

Тому з великим зацікавленням прийняли ми керамічні чи фаянсові вироби, що наспіли тепер з України. Наша Батьківщина — це колись кераміка, коли пригадати посуд Трипільської доби з-перед кількох тисяч років. Поклади доброї глини і споконвічне ганчарське ремесло дали широку скалю виробів. Як зуміло це використати сучасне керамічне виробництво?

З-поміч численних керамічних виробництв України появились у ЗСА тільки вироби Львівського і Васильківського керамічних заводів. Певну кількість дала також косівська керамічна школа. Вироби є доволі різноманітні, отже дають пев-

ну картину мистецького напрямку того виробництва. На жаль побіч наймення заводу немає прізвищ мистців, що проєктують і виконують.

Найбільше промовляють до нас вироби Косівської школи. Це є великі вази, свічники, миски, попелнички, виконані в стилі і засобами давньої гуцульської посуду. Навіть у технічному виконанні немає ніяких улпшень, від ганчарського виробництва з-перед 2. світової війни. Але може цей застій рятував цю кераміку від шкідливих перемін.

Кераміка Васильківського заводу міцно сидить у народньому ґрунті. Його мистецькі керівники експериментують в ужитковому посуді, даючи миски, салатниці, тарілки, глечики, кухлики, тощо. Всі ці вироби зостаються народніми, як у формі, так і в орнаменті. Деяка стилізація їх більш або менш влучна. Технічне виконання краще косівської кераміки і внаслідок того вона має більше примінення.

Натомість у Львівському керамічному заводі бачимо інші шукання. Мистецькі сили його більш свободні у своїх виявах. Народній керамічний орнамент являється тут лиш далеким відблиском тих ліній, що прикрашують стилізовані народні форми цього посуду. Поміж великою збіркою пляшок і чарок (чому це творить головний асортмент) є сміливі, а не раз абстрактні композиції.

Приємно познайомитись із сучасною керамікою України. Нехай лиш у невеликому засязі й виборі. Та найбільш розчарування огортає вас, коли розглядаєте етикетку. На зрештою чепурному картончику, що прикріплений до кожного комплекту, видніє назва заводу російською мовою і таке ж окреслення виробу. Немає найменшого натяку про те, що це у-

Куховарські назви

на букву С

Сколотини, маслянка — помічний продукт, що його одержують при збиванні сметани чи вершків на масло.

Скóром — молочна і м'ясна їжа.

Скорóмина — м'ясна або молочна страва. Скорóмитися, скорóмний, скорóмно (їсти).

Скумбрі́й, макре́ла — морська риба.

Сластьóни — рід оладків.

Сластьóнниця — жінка, що продає сластьони на базарі, звичайно гарячими.

Слі́ва, сли́вка — садовина.

Сливни́к — сливовий садок.

Сливóвниця — горілка зі слив.

Слив'я́нка — наливка на сливах; відвар зі слив.

Сло́їк, сло́їчок.

Слúква, вальшне́п — птах. Об'єкт мисливства.

Смаже́ниця, смаже́ня — яєшня.

Смаже́нина — смажене м'ясо.

Сма́жити, сма́жений.

Смаковий, смакові́тий, смакува́ти.

Смаколі́ки, ласо́щі.

Сма́чати — добирати до смаку, заправляти.

Сма́чний, сма́чко (їсти).

Сма́чно! Хлб та сіль! Будьте здорові, ївши!

Сма́лець — стоплене сало свиняче і домашньої птиці.

Сма́льцевий оселедець.

Сметанка — див. **вершки**.

Сма́к — відчуття, що виникає при діянні різних розчинних речовин на смакові органи, що є важливе для нормального травлення (г'ркий, солодкий, кислий, солоний). **Н. Ч.**

країнська кераміка. Для експортного товару додана печатка "made in USSR." Такими всесоюзники безбатченками йдуть ці вироби у світ.

Єдина тільки косівська кераміка зберегла ще українську назву. На етикетці з лихого паперу читаємо ВХО „Гуцульщина“, м. Косів. Як це сталося, що гуцули відстояли своє наймення? Чи може вгорі вважають, що на глибокій провінції, якою являється Косів, таке окреслення... нешкідливе.

Л. Б.

Страви з яєць

Весною вживаємо більше яєць у нашому стравосписі, бо вони мають тоді більшу відживну вартість і є дешевші.

Перед використанням яйця треба приглянутися до його вигляду. У свіжого яйця шкаралупка є гладка і однотайної краски. Коли його розбити — почуємо своєрідний запах. Жовток повинен мати суцільну оболонку, а білок не повинен розливатися.

У холодильнику можна яйця przechувати доволі довго. Однак яйця, вживані до варених страв, повинні бути свіжі.

Омлет

Це є страва приладжена з дбайливо розбитих яєць із додатком холодної води (пів ложки води на одне яйце). Яєчну масу вилляти на сковороду, в якій розпущено трохи масла. Це підгрівається на гарячій плиті. Слід омлету повинен легко зрум'янитися, а поверхня залишитися дриглеватою.

Омлет слід подавати з городинною. Додаток вудженини, чи грибів не є доцільний, бо білок, що знаходиться в них, скріплює цей складник у яйцях.

Омлет з квітною капустою, або шпарагами

Потрібно: 6 яєць, 2 ложки масла, або маргарини, 2 ложки води, сіль.

Начинка: одна велика квітна капуста, або в'язка шпарагів, одна ложка масла, сіль, цукор.

Почистити квітну капусту або шпараги і зварити, заливаючи кип'ятком. Посолити і поцукрувати. При квітній капусті треба відляти раз воду, що закипіла і залляти її наново. Доварити під покришкою. У цілому квітну капусту чи шпараги варити 20 до 30 хвилин. Коли зм'якне — відцідити.

Приготування омлету: Вбити яйця до горщика, добре розбити тріпачкою, доливаючи води і посолити. Яйця вилляти на розігрітий товщ. Смажити поволі. Омлет підважити лопаткою з боку сковороди, щоб на дно спливала рід-

ка яєшна маса. Піддавати під омлет трохи товщу. Коли поверхня омлету буде дриглевата, а спід легко рум'яний — омлет готовий. Уложити по середині малі частинки квітної капусти чи шпарагів, скропити топленим маслом, зложити омлет по половині і зісунути при допомозі лопатки на огрітий полумисок. Покроїти на частини і прибрати листками салати або зеленої петрушки.

Примітка: Начинкою до омлету може послужити шпінат (півтора ф.) або горошок (1½ ф.).

Омлет бісквітний

Потрібно: 6 яєць, 4—5 ложок борошна (муки), 3—4 ложки масла або маргарини, сіль.

Відділити білки від жовтків. Із білків убити тугий шум. Додати до шуму жовтки і пересіяне борошно, легко вимішати, посолити. Вилляти на розігрітий товщ на сковороді. Смажити поволі. Підважувати омлет широким ножом з боків, щоб на дно спливала рідка яєшна маса. Додавати трохи масла на спід. Коли омлет зітнеться, всунути до дуже гарячої печі на 5-10 хвилин на 350 ст. Вийняти легко рум'яний.

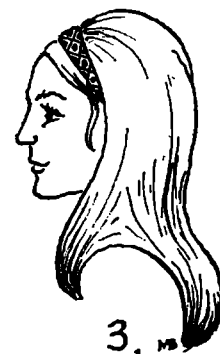
Можна начинювати городинною, як попередній. Однак цей омлет може послужити за лакоминку, коли начинити його поцукрованими ягодами, мармелядою, або конфітурою.

1.

2.

3.

В Америці дівчата обвивають голову герданом (ч. 1). В Україні підкладають гердан під коси (ч. 2), отже подібно могли б дівчата тут застосувати (ч. 3).

Порадник нар. мистецтва

Як носити гердани?

В американських крамницях появилися гердани з намистин (кораликів). Мені пояснили, що це робота американських індіан і це носять тепер жінки й чоловіки на голові, щоб притримати довге волосся. Взори тих герданів не є наші, хоч у дечому нагадують наші мотиви.

Мені пригадалося, що в нас гердани носило жіноцтво на шиї. Це було поширене на Гуцульщині й на Покутті. Гердан обвивав тісно шию, зав'язувався ззаду на стрічку, а нижче його було впорядковане намисто в кілька рядів. Та не знаю, чи вживали гердана для прикраси голови. Якщо так, то наші пластунки могли б доробити собі комплект до своїх мальовничих сердаків.

Любителька нар. мистецтва

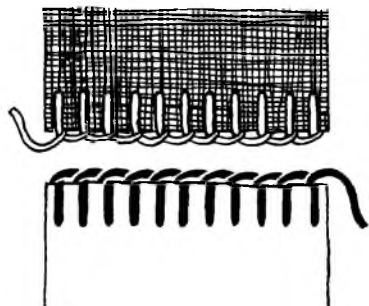
Наші дівчата прикрашували голову герданом, але більше на Покутті, як на Гуцульщині. На Покутті дівоча зачіска була скромніша — коси вінком довкруги голови або одна коса, спущена на спину. Тоді й обвивали голову герданом, що зав'язувався ззаду під косами. Дівоча зачіска на Гуцульщині була складніша. У коси вплітали волічку й гудзики, закладали квітки і т. д., отже тут не було потреби дальшої прикраси, хоч не бракувало й герданів, коли дівчина в них любила вальс.

Є основна різниця в застосуванні цієї прикраси голови. В Америці тепер носять гердани, опоясуючи ними чоло на індіанський зразок. А в Україні гердан обвивав голову „вінком“, подібно, як дівочі коси. Про те мусіли б наші пластунки пам'ятати, коли б застосували гердан до свого вбрання.

Ред.

Українська ВИШИВКА

Вишивка у нашій хаті

Як лучити матеріал у двох кольорах:

1. Обкинувши рубець рідкою обміткою можна сполучити краї.
2. Зшивши обидві частини машинним швом, можна цей шов при-

Сучасні хатні прикраси — з вишивкою чи без — бувають у двох кольорах. Завіски, подушки, серветки складають тепер із двох куснів того самого матеріалу в різній красці. Вишивана прикраса розміщена по яснішій поверхні. Різні кольори дають корисний ефект, а тоді вишивки не треба давати багато.

Для прикладу візьмімо скатерку або доріжку. Середня частина, на якій уміщена вишивка — яснішого кольору. З обох сторін доточені смуги темнішого матеріалу.

Кольорове зіставлення треба достосувати до улагодження нашої кімнати. До брунатних меблів буде від-

красити хрестиками — ясними на темному, а темними на ясному тлі.

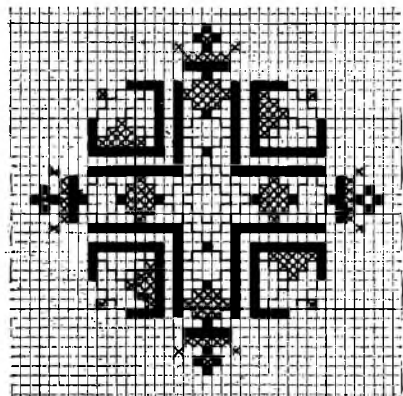
How to join material of two different colors

повідна скатерка у красках пісковій і цеглястій. До чорного стола буде відповідати скатерка сіра з вишне-

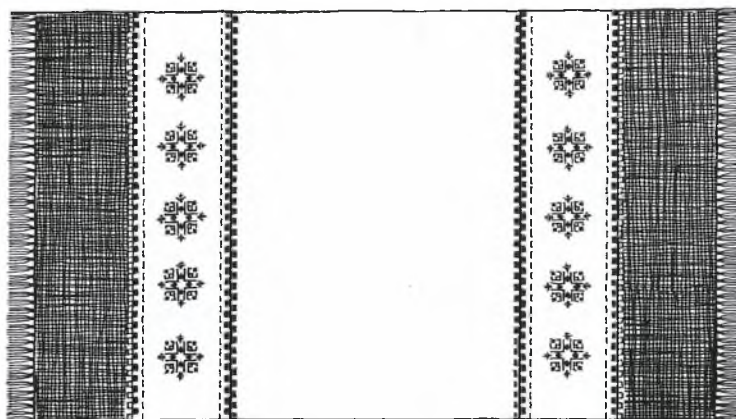
вим. А до ясних меблів годиться кремове з синім чи зеленим. До того можуть бути малі серветки в обох красках.

За матеріал може послужити тонке полотно або шовкова панаме. Місцелучення обох тканин треба добре розв'язати. Якщо тканина тонка, тоді можна її зарубити з обох боків і сполучити спеціальним швом. Коли тканина грубша, тоді переїхати місце сполуки машинним швом і добре розпрасувати.

На взір може послужити нам будь-який мотив, що його вмістимо в певних відступах. Обидві смуги, що ними він обведений, можна виконати хрестиками, ланцюшком або перетиканням.

Взір до доріжки, виконаний у двох красках
Ukrainian crossstitch design

Доріжка і серветки в двох кольорах
Table set in two colors with Ukrainian embroidery

OUR LIFE

MONTHLY, published by Ukrainian National Women's League of America

Vol. XXIX.

APRIL, 1972

No. 4

Social Welfare Work

Social welfare is an important aspect of the activity of every women's organization. It is carried on various levels and supplements the work of government agencies. Because it utilizes volunteers it is more adaptable to the needs of the community.

The UNWLA is fully aware of the value of social welfare work and has incorporated it in its program. UNWLA social welfare programs are designed to serve the needs of the Ukrainian communities in the United States and also to give aid to Ukrainians residing beyond the boundaries of this country. Some areas of our social welfare work have developed better than others. In general, our work is carried on in two directions.

The first involves aid to the needy, the sick and the aged. This aid takes various forms. Material aid plays the smallest role because it is easily available from governmental agencies. But moral support and physical aid is vitally needed because in many instances those requiring assistance lack a sufficient knowledge of the English language to apply for the financial aid to which they are entitled. In this respect our social welfare programs have been very successful. In Chicago, Philadelphia, Cleveland and New York we have established Social Service Offices staffed by volunteers. The UNWLA Regional Council in Detroit is planning to build a home for the elderly and has already

formed a corporation to see this project through.

Various specific programs geared to the needs of the moment are also being developed. These include "Aid to Grandmothers" and the "500 Fund." The first involves aid to elderly women without families who reside in various European countries. Separated from their families and friends by the ravages of the last war, these women are provided with financial and moral support through our programs of assistance. The "500 Fund" provides aid to former political prisoners who are returning to their homes. Some of them have been successful in obtaining visas to the Western countries and are in need of material aid in re-establishing their lives.

Our second approach to social welfare work involves aid to children and adolescents. Here, too, our program is not so much geared to material aid as to the building and developing of a core of Ukrainian studies which will make these youngsters aware of their rich ethnic heritage. The groundwork is laid in the Day Centers where pre-schoolers are instructed in the Ukrainian language and prayers. The Ukrainian language school system is well-developed in the U.S. and does not need our support. But our Branches are helping such schools in Belgium and Germany where local Ukrainian communities are not financially equipped to support them.

In the last few years UNWLA has developed a student aid program. Ukrainian-American youth usually has no problem in obtaining educational aid, but there are many young Ukrainian people in Brazil who are unable to finance their education. To help them realize their goals our

Pavlo Tichina

THE SORROWFUL MOTHER

She passed down the dreary fields
Along the balks and boundaries.
And flashing blades of swords of pain
Stabbed through her heart in vortices.

She glanced — and silence reigned around.
A corpse is blackening in the rye
The tiny spikes speak in their sleep:
Rejoice, O Mary, maid most high!

The tiny spikes speak in their sleep:
Tarry among us! Stay our fears—
God's Mother halted in her walk
And burst out into welling tears.

The moon and stars — were they alight?
Even the dawn scarce brought the day.
How frightful! . . . For the human heart
Has in a desert lost its way.

Translated by

C. H. Andruseshen and Watson Kirkconnell

Headquarters News

American women of Ukrainian descent, even to the second generation, feel the influences of their heritage especially at holiday times. It was heart warming to see many young married women, some with American born mothers, bring their baskets with babkas to be blessed this Easter.

Vacations will soon be here, but there is still time for a program or two — if not before summer then planned for the fall. The Culture Chairman's Bibliography is a good start. Your Regional Council could recommend a speaker (in English) for an evening devoted to the story of Olena Teliha and Alla Horska (victims of the KGB and Gestapo). Perhaps someone in your area can demonstrate the decorating of an embroidered torte. Have you considered inviting "Senior Citizens" for a social evening with light entertainment?

Don't let your season close without a substantial contribution to the OUR LIFE Press Fund. Have a "white elephant sale," a bingo, etc., but do make a special effort to add your support.

Alexandra Riznyk

This year marks the 100th anniversary of the birth of Konstantyna Malycka (1872-1947) noted civic leader, educator and author. In the course of her life this gifted journalist and writer greatly influenced the Ukrainian women's movement. Ukrain-

Branches are financing scholarships for girls. Recently the UNWLA Regional Council in Rochester set up a Scholarship Fund in memory of its late head, Marie Kohutiak.

UNWLA has made a lot of headway in its social welfare work. We encourage our members to become acquainted with this work and to volunteer their services for those programs which interest them most.

ian women's organizations will mark her centennial with commemorative programs.

Lubov Wolynets

The educational committee of UNWLA has published a series of lesson plans for Day Centers for non-Ukrainian speaking youngsters. The series was prepared by Vira Andrushkiw, head of UNWLA Branch 96 in Detroit. Mrs. Andrusiw has successfully conducted such a Day Center in that city for several years. In the course of a year youngsters gain an understanding of the Ukrainian language and learn to converse in simple sentences. A Day Center for non-Ukrainian speaking pre-schoolers can be established in any community where a teacher is willing to learn the teaching method.

Olena Klymyshyn

In looking over the financial reports of our Branches for 1971 we noticed that Branches more readily support various community activities than their own organizational undertakings. And our projects, like the Museum, 'Our Life' magazine and Biographical Dictionary of Ukrainian Women, are receiving so little support. Shortly we will issue a statistical report based on our analysis of Branch reports so Branches can see how they are spending their funds.

Olha Mussakowska

On the second anniversary of the death of my brother-in-law Anthony Lubowich, who died on February 23, 1970, my donation to Our Life Fund

**Anastasia Chruszcz,
Toronto**

In memory of the late Mary Chuma, mother of Mrs. Rosalie Polche, our contribution to Our Life Fund

**John and Lesya Riznyk
Long Island City, N. Y.**

REPORT OF UNWLA BRANCH 60 IN CLEVELAND

The first meeting of the year was held at the West Side Savings Bank on February 29, 1972. An Easter egg and Easter basket demonstration was presented by Marie McElroy and Jennie Bochar. Hostesses for the evening were Jo Hanogasky and Helen Greb. Members brought door prizes made by themselves.

The Branch sponsored a Ukrainian exhibit at the Parma Ridge Regional Library on March 1—31, 1972. On display were oils by artists E. Kozak, L. Hutzaluk, A. Monastersky and A. Sovchik, as well as a copy of the icon of "Our Lady of Vyshhorod." There were also enamels by Y. Muzyka and Jo Greenwald, sculptures by Gregory Kruk, Michael Fedak, Michael Chereszniowsky and Serhy Lytvynenko. Exhibited in a case were ceramics by artists S. Geruliak and N. Levycka. The exhibit was put together by Mary Fedak, president, and Jenny Bochar, historian. It was such a success that the library asked permission to keep it up for a few weeks.

The next meeting was held at the Parma Library on April 6th, at which Miss Agnes Hubel of the library reviewed 'Two Years in Soviet Ukraine' by John Kolasky. Our hostesses for the meeting were Olga Hewis and Rose Alice Kolodij. The door prize was brought by Irene Fedak.

Some activities of our members:

Marie McElroy and Mary Fedak handed out leaflets from the Cultural Gardens Booth at the Home & Flower Show. A replica of the monument to Lesya Ukrainka was pictured on the leaflet.

Jenny Bochar appeared on Channel 8 on the program 'Rap' where she demonstrated the art of egg decorating.

Eleanor Sovchik

**Wisdom is sometimes nearer
when we stoop than when we
soar.**

NEWLY FORMED UKRAINIAN CLUB IN THE PACIFIC NORTHWEST

The Ukrainian community in the state of Washington recently formed a Ukrainian-American Club of Washington. The founding meeting was held in the Seattle home of Mr. and Mrs. Wodomyr Klos. Mrs. Victoria Klos is a UNWLA member. Her husband was elected President of the new Club. Mrs. Elaine Austin, whose activity in Easter egg demonstrations was written about in our magazine, was elected Recording Secretary. The purpose of this club is to preserve and perpetuate the Ukrainian heritage among Americans of Ukrainian descent and to support Ukrainian cultural and scientific centers in the free world.

COMMITTEE IN DEFENSE OF THE PERSECUTED

UNWLA Branch 96 in Detroit, Mich., has initiated a campaign for the defense of the persecuted intellectuals in Ukraine. Branch members wrote letters to Congressmen and Senators, and discussed the plight of the persecuted on the radio program "Newscall." To better coordinate their efforts they formed a special committee on February 9, 1972. The Committee in Defense of the Persecuted includes representatives of the Ukrainian community and the Students' Organization.

DAY CENTERS

UNWLA now has 22 Day Centers affiliated with its Branches. The Center, attended by preschool youngsters 3-5 years old, offer the children the rudiments of Ukrainian language studies. The youngsters are taught prayers, songs and games in the Ukrainian language.

Two Day Centers are conducted in the English language, and are designed for children who do not speak Ukrainian. Their programs feature songs, games and an elementary teaching of the Ukrainian language.

WFUWO PRESS

"The Ukrainian Woman in the World", a quarterly with news about Ukrainian women is being published by the World Federation of Ukrainian Women's Organizations. The purpose of the magazine which was started in Philadelphia 8 years ago, is to promote ideas which unite all Ukrainian women in the free world.

In addition a bulletin "WFUWO NEWS" is attached to the monthly OUR LIFE, a publication of the Ukrainian National Women's League of America. WFUWO NEWS deals with current news in the work of the Federation.

Both publications are issued in Ukrainian. WFUWO NEWS is occasionally edited in English in order to inform other women's organizations about the life and work of Ukrainian women.

NEW RECORD FOR CHILDREN

UNWLA Branch 82 in the Bronx, New York City, has published a record for Ukrainian children. A special Committee under the leadership of Mrs. Ivanna Klym was in charge of the project. They invited Ukrainian teachers and musicians to establish a suitable program of tales, songs and poetry for children. The record was ready in May, 1971, and was presented to the public at a special party. It met with great success at the Ukrainian schools and Day Centers where it was previewed.

FOR SALE

Ukrainian colored designs
in Albums, Series No. 3 and 4.

Price \$2.00 each

Order from UNWLA's
Headquarters

4936 N. 13th St. Phila, Pa. 19141

CULINARY TERMS

We are continuing our glossary of Ukrainian culinary terms.

Bouquet garni — букет ароматного зілля, уживаний у куховарстві і для алькогольних напоїв.

Bramble berry — ожина несійська.

Brain — мозок; dish of brains — страва з мозку.

Braise — тушкувати.

Bran — висівки.

Bran Flakes — пшеничні плитівці.

Brandy — алькогольний напій із вина або з садовинного соку.

Brazil nut — бразилійський горіх.

Brawn — печення з дичини (кабана).

Bread — хліб.

Breakfast — снідання, to breakfast — снідати.

Brew — 1. варити (пиво), 2. заварювати (чай).

Brewage — варіння, вариво.

UKRAINIAN RECIPES

Here are recipes from Natalia Kostecka's "Ukrainian Cookbook," published by the International Institute of Philadelphia.

Asparagus Salad

4-6 servings

1 tsp. salt
1 bunch of asparagus*
1 tsp. sugar
1 apple — pared and minced
4 tbs. mayonnaise
4 tbs. sour cream
2 tbs. parsley — finely chopped
if desired.

Wash asparagus and remove tough ends. Boil until tender with salt and sugar. Remove carefully and drain. Place stalks on individual salad plates to cool.**

Combine apple, mayonnaise, sour cream and parsley. Garnish asparagus with this mixture.

* Canned asparagus may be substituted, but fresh will be better.

** Place lettuce under asparagus

Марія Жижка

Червоногрудка

Хто на Україні проїжджав через станцію — Цокориху, то мимохідь дивився на давній хутір Литвиненків. Цей хутір приваблював очі своїм надзвичайно гарним ставком, що наче люстро відображав незвичайну красу чепурного хутора. Неначе здібна рука маляра збрала сюди дерева, садки й біленькі хати в розкішну кольорову картину.

У піст, за тиждень перед Великоднем, дід Іван Литвиненко порався в садку на пасіці. З ним був його шестирічний онук Антон. Дід нахилився над вуликом.

— Дусю! — Закричав Антон. — Ловіть, ловіть, ловіть! У вас на шапці пташка сіла! А та пташка „лрх“ та й пересіла на гілочку.

— Ей, дідусю, не піймали мені пташеня, а воно ж із червоною грудкою.

— Не можна цю пташку ловити.

— Чому?!

— Бо гріх.

— А чи ви знаєте, чого в неї така червона грудка?

— Знаю. Сядьмо он там, під грушею на ослоні і я тобі розкажу.

— В гірській скелі, у своєму гніздечку, стурбована пташка піднімала головку. — Що трапилось? — думала вона. — В цій місцевості завжди було тихо й привітно, а зараз навколо гучно. Чути крики й регіт, жночий плач, тупотіння ніг, стук молотків по цвяхах. Що ж це? Чи яка небезпека?

— Пташка турбовалась про своє гніздечко. Хотіла побачити, що робиться навколо. Вилетіла з гніздечка, наблизилась до натовпу й побачила людей навколо трьох дерев... Пригадала пташка, що не було ж тут цих трьох дерев, але краще глянула вона в той бік і пізнала, що це не дерева, а три хрести, і до кожного хреста прищяхований чоловік. Обличчя двох

були відхилені, але Той, по-середині, дивився просто на пташку і очі їх зустрілися. Вона забала

— А чи ви знаєте, чого в неї така червона грудка?

чила в Його очах не лише великий біль, вона забачила ще велике терпіння.

Не розуміла вона, чому забито цвяхи в Його ногах і руках, але помітила терновий вінець на Його чолі; краплі крові текли по Його обличчі. Серце її, повне жалю, за-

**

Провожала бідна мати
Діток у дорогу,
Нишком сльози витирала
Та молилась Богу:

„Ой ви, діти, мої діти!
Підете світами,
Та ніде вам так не буде,
Як було у мамі!

„І ніхто вас не питає,
Як питала ненька,
Чи пили ви, чи ви їли,
Чи ви здоровенькі?

„Хай Господь вам помагає,
І Пречиста Мати...
А я... буду сподіватись,
Буду вас чекати!“

К. Перелісна

билося й затремтіло, бо тернові колючки всна згала: минулого літа вона зробила гніздечко в тернових кущах, і весь час її кололи гострі колючки, коли приносила їсти своїм діткам. Тільце її було зранене колючками

Хутко плигнула вона на хрест, подивилась і збагнула, як помогти. Плигнула трошки ближче, ще ближче, поки не стала біля самої голсви. Вчепилась за найбільшу тернину, але витягнути її одразу не змогла; притулилася грудьми до лоба Розп'ятого й витягла колючку. Знову злетіла на хрест, тримаючи в дзьобі колючку. Але її грудка пофарбувалася кров'ю Розп'ятого, і та барва залишилася назавжди на грудях усього її потомства.

Ну, що ж Антосю, тепер ти знаєш, чого у неї червоні груди? А ловити цю червоногрудку — гріх: всна рятувала Ісуса Христа в Його стражданні.

МАМА БІЛКА

З дерева на дерево,
з гілочки на гілку
скаче мама білка.
Причайлись і малі
на тоненькому гіллі.
Почекаймо,
незабаром
пострибають і більчата.
Мама вміє їх навчати.

Г. Чорнобицька

НАЙКРАЩИМ ПОДАРУНКОМ ДЛЯ НАШОЇ ДИТИНИ

будуть

дитячі книжечки:

СНІЖИНКИ	75 ц.
СНІГОВА БАБА	50 ц.
ЗОЛОТЕ ПАВУТИННЯ	50 ц.
СРІБНА ЗІРКА	50 ц.
ОСІННЄ ЛИСТЯ	50 ц.

під редакцією Марії Юркевич
Замовляти в Централі СУА

Жайворонки

Перед Великоднем тато привіз нас: сестричку Таню, маленького братика Павлуся й мене, до нашої старенької бабусі Дарки, що запросила нас у гостину.

Приїхали ми досить пізно; по-вечеряли й полягали спати, а тато одразу поїхав додому, бо мусів іти на роботу.

Вранці бабуся збудила нас і сказала:

— Завтра в нас велике свято — Благовіщення Пресвятої Богородиці. Це — весняне свято, і в цей день є в нас звичай випускати пташок із кліток. А крім того, до цього дня всі господині печуть із тіста жайворонків. У нас пташок у клітках нема, так ми собі їх напечемо. Ось уставайте мерщій та допоможете мені ліпити пташок, бо тісто вже піросло.

Повторювати бабусі не довелося: і мене, й Таню, і навіть малого Павлуся наче вітром здмухнуло з ліжок.

Ми скоренько вмилась і вишикувалися рядочком, чекаючи бабусиних наказів.

— Зараз я вам покажу, як це робиться, — сказала бабуся і взяла з макітри шматочок тіста. Вона почала швидко бгати в руках цей шматочок, а тоді стала з нього виліплювати спочатку голівку із дзьобиком, тоді тільце й крильця, і нарешті — хвостик. Ми всі дуже зраділи, коли таке побачили, а коли ще бабуся, замість очіць, втулила в тісто дві родзинки, Таня й Павлусь аж застрибали й заплескали в долоні. Мені теж хотілось підстрибнути з радощів, але я посоромився, бо вже великий...

Бабуня дала кожному із нас шматочок тіста, щоб ми самі спробували ліпити жайворонків. Це було дуже важко: тісто липло до пальців, а крильця виходили товсті й незграбні...

Найкраще справа пішла у Тані.

З-під її спритних пальців крильця виходили тоненькі, а хвостик куценький і задертий догори. Пташка вийшла смішна, але зграбненька. А з моєї пташки всі такі попосміялись! Таня казала, що в мене не пташка, а жабка. Я хотів був за це Таню вдарити, але бабуся сказала, що в піст воювати гріх... Тоді я зім'яв свою пташку й почав знову ліпити крильця й хвостик, і дзьобик. І вийшло вже краще. Аж коли мій жайворонок поглянув на мене своїми очіцями-родзинками, мені стало зовсім весело.

У Тані були вже дві пташки, у мене одна, а бідний Павлусь усе м'яв і м'яв свій шматочок, і нічого в нього не виходило! Він хотів був уже заплакати, але бабуня подарувала йому свого найкращого жайворонка — а їх у неї було вже десять! Павлусь зрадів і передумав плакати.

Мені було трохи прикро, що в нього такий гарний жайворонок, але бабуся сказала, що Павлусь іще маленький і сам виліпити не може. Ну, нехай!

А я тоді добре взявся й зліпив таку гарну пташку, навіть кращу, ніж Таніна!

Піч була вже гаряча. Ми посадили своїх жайворонків на бляху й засунули в піч. Зверху бабуня помастила їх солодким жовтком, і, коли вони спеклися, ми були страшенно раді, що наші жайворонки такі гарні, блискучі й золоті.

Павлусь зажадав, щоб його пташка полетіла і попросив відчинити вікно. Такий смішний! Йому вірилось, що пташка з тіста може літати! Але бабуся сказала, що ці пташки неживі, і їх краще буде завтра з'їсти.

Другого дня, побавившись добре із нашими пташками, ми їх зі смаком поїли. Вони були дуже смачні, ці наші жайворонки!

Позивільно

МОЛИТВА УКРАЇНСЬКИХ ДІТЕЙ

Слова Ганни Черинь
Муз. С. Яременка

Бо-же на не-бі, ли-нуть до Те-бе
на-ші прос-тень-кі, дя-тя-чі сло-ва. Ми тво-ї
ді-ти, ми тво-ї кві-ти, ми Ук-ра-ї-ни на-
ді-я од-на. Дай нам сме-ли-вісць
для ду-хи й чи-ну, вір-ність на-ро-ду без мі-
ри й че-хі. Бо-же, для нас збе-ре-хи Ук-ра-ї-ну!
Бо-же, для не-ї ти нас збе-ре-хи. ми.

2. Сповнені віри, просимо ширю
Ласки для нас у Святого Отця:
Щоб серце добре, мужне й хоробре,
Вірне країні було до кінця.

Приспів.

Нова складанка
вирібні ОСВІТА
Українська азбука
Ціна 2.50 дол.

При допомозі складанки-іграшки діти пізнають українську азбуку

OSVITA
947 Meetinghouse Rd.
Rydal, Pa. 19046

Моя мати

Моя мама, в першу чергу — повністю, справжній мистець. Навіть упертість у мами була така ж непохитна і химерна, як ото буває часом у мистців. І ця впертість завела маму після гімназії не в консерваторію, а на... медицину. Так дивно буває в житті — людина раптом нехтує своїм великим даром, накладає міцні кайдани на свій природний гін удосконалюватись, творити — і прямує зовсім на інший шлях. А мама була щедро обдарована не лиш прекрасним голосом, але і вмінням природньо, з великим чуттям використовувати свій голос і так співати, що одразу якимось перетворюється весь у зміст того твору. Скромна і життєрадісна мама — вміла переживати те, що співала.

Але закінчивши гімназію — мама одразу ж записалася в групу лікарів і сестер, що добровільно їхали на схід, де панував голод і якась епідемія. Працюючи там сестрою, так захопилася лікарською роботою, конкретною великою допомогою хворим і голодним, що повернувшись додому, не зважаючи на поради і прохання свого батька вчитися в консерваторії — поїхала в Монтпельє у Франції і записалася на медичний факультет. Скінчивши університет і захистивши дисертацію, з дипломом доктора медицини — мама вже заміжня і зі мною вернулася у наш родинний маєток Олешню на Чернігівщині. Але таки не витримала і восени вступила до Московської Консерваторії на сольоспів.

В літі приїздила до нас в Олешню. Вся перейнята наукою, успіхами. З текчкою нот, серед яких були і арії з опер, і твори наших композиторів, присвячених мамі. З приїздом мами в наше спокійне життя вривався струм чогось небуденного, нового. А по вечорах мама часто співала сама. Так яскраво пам'ятаю — наша дитяча кімната була якраз поруч із маминою маленькою кімнаткою,

в якій стояла канапа, стіл і мамин фортепіан. Коли ми вже були в ліжку, а мама вільна від всяких щоденних клопотів — вона сідала за фортепіан і співала сама собі підкомпаньовуючи (це у мами не дуже виходило). Але часом до нас приїздили музики (піяністи, композитори...) Я найкраще пам'ятаю, коли у нас бував Яків Степанович Акіменко. Тоді вже у нас відбувались справжні чудові концерти. „Програма“ бувала різноманітна, бо тато грав на вільончелі — так що бували і дуети вільончеля з фортепіаном, а тоді спів з фортепіаном. Репертуар мамин був щедрий — арії з опер, і народні пісні і романси. У тата теж був вибір великий. І ми притаївшись у ліжечках, припинивши свої шепоти про враження за цілий день, або про несамовиті мрії, з насолодою прислухались. Такі домашні концерти відбувались вже у вітальні, де стояв великий рояль. Ми дуже любили мамин спів і ці наші концерти.

Коли мама бувала у Києві — вона часто на прохання наших організацій давала добродійні концерти, повний збір з яких ішов на різні потреби наших громад. В Києві мама завжди бувала у М. Лисенка, де збирались співаки, музики, театralи — відбувались проби, імпровізовані концерти, обговорювались актуальні справи музичного життя, велись дискусії.

У консерваторії на випускному іспиті мама співала арію Аїди — Верді. Скінчила консерваторію з нагородою і отримала диплом „вільного мистця“ (свободного художника). І одразу в Києві була прийнята на дебют в опері „Русалка“ Даргомижського. Найбільше мама любила арії з „Фауста“, „Богемі“, „Ля Форсе дель Дистіно“. Часто співала з „Батерфляй“, з „Князя Ігоря“... З пісень чудову річ — „Жита“ Нижанківського. Уявляю як би мама співала Китастого „Чужина“ і Н. Пащенко — „Волошки“... В той час ще не було багатьох прекрас-

Д-р Любов Ліндфорс
Late Lubov Lindfors, M.D., was
also a talented singer

них сьогоднішніх пісенних композицій.

Широченні двері до творчого життя відкрито перед нашою мамою. Чи ж можна описати ту радість, що заповонила маму?! І от — приходить перший болючий удар у маминому житті — життємрії. Вже бо марились виступи на сценах оперних театрів столичних міст Європи. Радість, радість у творчій, успішній віддачі, в досконалому втіленні кожної поста-ті великих світових опер так, щоб кожний відчув, зрозумів, повністю ті глибокі переживання, які втілені в персонажі опер. Ми тоді були малі і могли лише відчутти мамине велике щастя — ми ж бо чули не раз, як мама співає! І от... Всі мрії полетіли вихром шкереберть — шквіряна, невилікувальна в той час, хвороба на обличчі не дозволяла накладати грим. Опера стала недосяжною... Це напевне було великим ударом для мами. Я лиш багато пізніше освідомила собі, що значить для мистця лишитись поза рамками повноцінного творчого життя. Той рік мама пробула з нами на селі. Але вдома, в закинутому у дрімучі, шпильчасті ліси, маєтку мама часто співала коло свого фортепіану, просто не уявляючи собі життя без співу. І згадуючи тепер свою маму — відновляються в пам'яті так яскраво — двері в мамину кімнатку з нашої дитячої, піяніно і коло нього — мама. Нас тоді було у мами двоє. І напевне цей спів так дуже глибоко на все життя збагатив наші душі, розвинув нашу уяву.

Після першої світової війни, в часі революції мама лишилася сама з трьома дітьми. Тато помер.

Треба було якось жити. Ми жили в Олешні. Тяжко мистцеві переключитись і звикнути до суворого, звичайного, буденного життя. Країна буревіла у визвольних змаганнях, в шаленій, безоглядній, большевицькій революції. В багатьох місцевостях України — повстанці. У нас був тоді Галаха, який довго умудрився не віддавати нашого села й околиць сіл у руки большевиків, аж поки не знайшовся зрадник, що показав єдину прохідну стежину серед непрохідних болот до його табору. Він не раз рятував і нас від певної смерті.

І от у цей тяжкий час повної руйнації і голоду мама лишилась з нами сама одна. Стала на шлях доктора медицини. Була повітовим доктором — обслуговувала багато сіл у наших околицях на яких 10—15 верств навколо нас. Так ми і жили в цей бурхливий час зовсім самі з мамою в нашій „шпильчастій“ Олешні. Обидва ж наші великі сади: один старий, другий молодий по обидва боки двору, конюшні, флігель, льодник — впирались просто у великий, густий, сосновий і ялинковий ліс (ми в ньому якось ховались від навали большевиків поки не налетів Галаха і не вигнав їх!). У ньому, коло двору, ще досі були величезні, старезні сосни із сильно розгалуженим, викривленим гіллям, на яких у далеку давнину стояли бортівулики із старих порожніх колод, куди бджоли наносили мед.

Я в той час, як старша у мами, залюбки виконувала всю роботу по господарству у дворі. Геть усе робила, але от лиш косити ніяк не навчилася. На присадибній землі і орати доводилось. Земля тепла, запашна, чорною биндою лягла відгорнута лемішем, тікаючи від нього, ззаду, по ріллі — шпакки, над головою гайворон... Люблю я тварин і землю. Паша, яка лишилась з нами — наша бувша служниця, а тепер — повноправний член нашої родини — доглядала малого братика і господарила в хаті. Голод у ті роки був дошкульний. Не тільки що нічого не було, а не було навіть солі. Правда не такий він був жахливий, як у 1932-33 рр., село ще якось перебивалось. Мама, із бентежною душею мистця, мала

півні руки роботи з хворими по селах. Але ніколи не падала духом. Завжди була бадьора і повна енергії й завзяття. А як було важко! По селах тоді шаліла епідемія тифу і дизентерії. Ліків майже не було. Як мама давала тому раду — не відомо.

По Україні все завзятіше ревіли гармати. Наміру кудись виїздити — мамі навіть в голову не приходило. Ми — дітлахи — не відчували жаху. Були бо ми вдома, в рідному селі, на рідній землі, серед свого народу, який був у ще більшій біді і потребував маминої помочі. Тут же ж була і церква біля якої на цвинтарі, в капличці були поховані наші прадіди. А для нас, дітей, було саме головне, що ми були з мамою! Сприймали ми це все, хоч ще і не були дорослі, як і сприймалася, звичайно, біда в родині — дружньо, без репетувань, з намаганням все пережити і перемогти. Прислухались до ледве, ледве чутних, рідко до нас доходячих новин про боротьбу нашого народу на чолі з Петлюрою — проти осатанілої навали з півночі. Раділи успіхом наших військ і успіхом нашого Галахи тут у нас, в нашому районі.

Вечорами ми всі (молодший мене брат Андрій, другий зовсім ще маленький — Сашко, мама, Паша і я) збирались у маленькій кімнаті коло кухні (в ній було найтепліше) за столом до вечері. Мама ж верталась із своїх поїздок по селах. Стомлена, але, як завжди бадьора, рада, що нарешті добралась до своїх „капшуків“. Оповідала свої пригоди. І було нам затишно і гарно. В кутку (це теж була причина наших вечорів у цій кімнаті), прилаштована до комінка, потріскувала смоляна „лучина“ — це у нас так називались тоненько порубані соснові дрова, з яких настругано скипкискалки, а ними тоді світилося по вечорах у хатах. Електрики в той час по селах ще не було, а гасу для ламп також в часі війни не вистачало. Отож і проводили вечори в одній кімнаті всі разом коло цього примітивного, повного таємничого, затишного потріскування вогника. Вечеря бувала нехитра, тільки наш манюня мав, часом манну кашу, крупи до якої звідкілясь роздобувала мама, а

ми всі задовольнялись шматочком глевкского, часами аж зеленого, бо з гречаної муки хліба, горнятком молока, ну і бараболею, до якої часом бував і шмат сала від маминих хворих. От думалось, так і перебудемо до перемоги наших військ, до кінця війни і все знов буде гаразд... Але не так склалось, як гадалось. Наші війська відступили за кордон. Повстанців знищено, або розігнано. Країну залляла червона навала.

І настав ще один день. Терпкий, болочий, жорстокий і безжальний день... У нас конфіскували всю решту, яка ще чьдом залишилась від частих коротких нальотів більшовицьких зграй ще в часі боїв, забрали взагалі весь маєток, а мамі прислали наказ із Чернігівського Губздраву про переїзд до Любеча, де мама мала перебрати лікарню. Мабуть здорово бракувало у них лікарів, коли бувшу великовласницю не зліквідували разом із дітьми, як це поробили з багатьма нашими сусідами, а ось призначили головним лікарем до лічниці.

Збираючись, лагодячись в дорогу ми всі рухались немов спаралізовані, як прибиті тяжким, великим каменем. Це ж ми мусли залишити наш рідний, рідинний дім, нашу садибу, село. Тут був з нами наш тато. Сюди з'їздилися всі татові сестри із своїми родинами. Тут ми чули мамин безтурботний спів. Тут ми виростили.

Була рання весна. Ще всюди стояли великі калабані такого снігу, яких ще не встигла випити земля. Вже прилетіли лелеки і дружньо, запопадливо взялись направляти своє гніздо на великому, старому осокорі посеред двору, коли криниці. Вони у нас від Бог зна коли, мали там колеса, на якому угніздилися і що весни прилітали.

(Докінчення буде)

З Б І Р Н И К
ПАМ'ЯТІ К. МАЛИЦЬКОЇ
ВИХОВНИЦЯ
ПОКОЛІНЬ

Ціна 2.00 дол.

Замовляти в Централі СУА або
в п-ні Марії Мудрик
73 Lynd Avenue
Toronto, Ont. Canada

БЕЙОН, Н. ДЖ.

(Докінчення зі ст. 20)

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ має 12 членок, відбув 3 ширших сходин.

б) Імпредова: Відділ улаштував Веселий Вечір з мистецькою програмою.

в) Господарська: Дві членки ладили по черзі перекуску на ширші сходини.

г) Фінансова: Відділ вирівняв свої зобов'язання до Централі й Окружної Ради.

До нової Управи ввійшли пані — Мирослава Сіра, голова, Іванна Гись, заступниця, Анна Вінтонів, секретарка, Емілія Дворська, скарбничка.

Мирослава Сіра, голова

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

**Річні Збори 98 Відділу СУА
ім. Анни Ярославни**

Дата: 12 грудня 1971 р.

Збори відкрила голова Тая О'Ніл молитвою.

Президія: п-ні Осипа Грабовенська, голова, п-ні Лідія Бурачинська, член, п-ні Зеня Кунаш, секретарка.

Протокол із попередніх Зборів відчитала п-ні Люба Бугай.

Звіти Управи зложили пані — Тая О'Ніл, голова, Л. Бугай, секретарка, І. Скульська, касієрка, і референтки пані — Д. Швед організаціїна, С. Чаплинська культ.-освітня, І. Юрчак імпредова, М. Циган виховна, С. Зиблікевич суп. опіка, Я. Телепко пресова, М. Коженювська господарська.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ нараховує 32 членки, приєднано 2 нові. Вислано 15 інформаційних листків до не-членок, щоб їх заохотити до вступлення.

б) Культ.-освітня й імпредова: На ширших сходинах відбулись такі гуртки: „Тарас Шевченко, як мистець-маляр“, „Леся Українка, як жінка“, „Українська жінка у суспільному житті“. Для пізнання нар. мистецтва влаштовано дві практичні лекції про українську вишивку і кераміку. Для підтримки товариського життя влаштовано забаву.

в) Виховна: Дня 21 листопада 1971 року влаштовано дитячу забаву, на якій була виконана сценічна картина на підставі казки про „Козу і семеро маленьких козенят“.

г) Суп. опіка: Відділ вислав три одягові пакунки до сиротинця у Бразилії.

г) Пресова: Про працю Відділу були дописи в Н. Ж. і щоденниках „Америка“ і „Свобода“. До місцевого

американського щоденника двічі вислано спростування в справі неточних і зневажливих коментарів про українців.

д) Господарська: На ширших сходинах усе були кава й солодке. Референтка підготовляла буфет на імпреду.

Іменем **Контр. Комісії** п-ні Орися Гевка ствердила, що книги є ведені в порядку і поставила внесок на уділення абсолюторії, що Збори одногосно ухвалили.

Да нової Управи ввійшли пані — Патриція Савчак, голова, Христя Перфецька, заступниця, Марта Кохановська, секретарка, Віра Батен, касієрка. Референтками стали пані — Люба Бугай організаціїною, Христя Перфецька культ.-освітньою, Дзвінка Швед мистецькою, Марта Волчак виховною, Дарія Яримович суп. опіки, Зеня Кунаш пресовою, Віра Андрейчик імпредовою і господарською.

До **Контр. Комісії** ввійшли пані — Тая О'Ніл, Ірина Скульська, Ірина Юрчак.

Збори закінчила нововибрана голова молитвою, дякуючи за довір'я.

Зеня Тарчанин-Кунаш
пресова референтка

НА РІЗДВЯНИЙ ДАР

Членки 1 Відділу СУА в Нью Йорку зложили:

Марія Феник 25 дол., Ольга Сливка 10 дол.

По 5 дол.: Анна Сливка, Михайлина Баран, Осипа Куровицька.

По 2 дол.: Катерина Гаврилюк, Ольга Нагірна, Євдокія Серединська.

По 1 дол.: Євгенія Чума, Марія Мотиль, Марія Качунь, Розалія Покорчак, Катерина Недогода, Стефанія Семущак, Стефанія Лешко, Осипа Дудинська, Н. Васюта, О. Павлишин, Анна Баран, Стефанія Гуменюк, Галина Дармограй, П. Смеречинська, М. Книш, Марія Андрушків, Н. Король.

Разом 73 дол. Щире Спасибі!

КОМПЛЕТУЄМО РІЧНИКИ Н. Ж.

У видатних американських бібліотеках бракує початкових річників „Нашого Життя“ з рр. 1944-50. Усім нам залежить на тому, щоб цей перегляд нашого журналу в тих книгозбірнях був комплетний.

Тому звертаємося до всіх Союзників, що мають комплекти річників Нашого Життя з рр. 1944—1950, з проханням — пожертвувати їх для вповнення цих прогалин.

РЕД. КОЛЕГІЯ „Н. Ж.“

ГАРНИЙ ДАРУНОК
від бабуні для внучки, яка грає на піяні, чи гітарі, а то й до співу, це легко уложена

„НАША ПІСНЯ“

41 УКРАЇНСЬКИХ ПІСЕНЬ

ілюстрована.

Рівнож закупаються її Школи Українознавства та Музичні Інститути й приватні учителі.

Можна набути в наших книгарнях в ціні 2.75 дол., або в авторки з доплатою 25 ц. за пересилку.

Rostyslaw Buczacka Browar
217 West 56th Place
Merrillville, Ind. 46410

СПРАВЛЕННЯ ПОМИЛКИ

У лютому числі 1972 р. подана вістка про пожертву 46 Відділу СУА в Рочестері у висоті 25 дол. на Стип. Фонд ім. Марії Когуляк. Через помилку зазначено, що цю пожертву зложив 47 Відділ СУА. За недогляд перепрошуємо.

—•••••—

**НАЙКРАЩИЙ ПОДАРУНОК
ДЛЯ
УКРАЇНСЬКОЇ ГОСПОДИНІ
ЦЕ КНИЖКА**

**Зеновії Терлецької
УКРАЇНСЬКІ
СТРАВИ**

Давні приписи з Галичини

Вона включає:

Закуски
Борщі й юшки
М'ясо
Городина, салати й підливи
Страви з борошна і крупів
Страви з яєць і лакоминки
Печиво
Торти
Ягоди й садовина

Ціна 7 дол.

—•••••—

**Лесі Українки
ДУХ ПОЛУМ'Я**

Ціна 5.00 дол.

Замовляти в Централі СУА

2nd CLASS POSTAGE
PAID AT PHILA., PA.
Return to "OUR LIFE" Magazine
4936 N. 13th St., Philadelphia 41, Pa.
RETURN POSTAGE GUARANTEED

Централа одержала

в часі від 1. січня до 29. лютого 1972:

ПРЕСОВИЙ ФОНД:

Стефанія Жуковська, Реґо Парк 20.00
Марія Блаженко, Кліфтон 15.00

По 10 дол.: Ірина Попович, Шикаґо, Родина Коцай, Дітройт, Богданна Титла, Гарбровк, Марія Татарська, Філадельфія, Ольга Цар, Олександра Назарук, Анна Маланюк — усі з Ірвінгтону, д-р Є. Єржківська, Сиракузи.

По 6 дол.: Стефанія Калитчук, Трентон.

По 5 дол.: Марія Турко, Кембрідж, Володимира Михайлів, Честер, Євгенія Рубчак-Єнсен, Джерзі Сіті, Юлія Сквіртнянська, Вудґевен, Ірина Левницька, Елизабет, Іванна Городиська, Шикаґо.

По 4 дол.: Люба Куць, Едмонтон, Дарія Нагніт, Совтгемтон, Наталія Вайда і Стефанія Чайковська, Філадельфія, Анна Капітан, Рочестер, Ярослава Панчук і Надія Гаджера, Шикаґо, Ореста Каралаш, Луома, Ліна Басюк, Форест, Ольга Городиська, Парма, Марія Вислоцька, Ірвінгтон, Розалія Крушельницька, Гемтремк, Надія Хойнацька, Гарвей.

По 3 дол.: Анізія Струц, Шикаґо, Роза Білоус і Зеновія Воробець, Ірвінгтон, Анна Макух, Бофало, Марія Кульчицька, Нью Гейвен, Ксеня Зозуля, Лос Анджелес.

По 2.40 дол.: Анна Бойко, Едмонтон.

По 2 дол.: Євгенія Кекіш і Ольга Овсянецька, Нью Йорк, Стефанія Цегельська, Парма, Леся Стадниченко, Неоніля Кліш, Ірина Левчук, Галина Гомзяк, Марія Мельник, Анна Василящук — усі з Філадельфії, Марія Рибак, Монреал, Марія Дорожинська, Голленд, Євдокія Барнич, Дітройт, Текля Приймак, Лондон, С. Вільшанецька, Клівленд, Віра Кушнір, Йонкерс, Марія Вашук, Бінгемтон, Ірина Рудик, Бруклін, Клявдія Салук і Анна Карий, Джерзі Сіті, Є. Шпирка, Ірвінгтон, Надія Дзидзан, Шикаґо, А. Чорній, Балтимор, Марія Ярмолюк, Сомерсет, Стефанія Іванчук, Віндгем, Анастасія Ковальська, Бронкс.

По 1 дол.: Павлина Марків і Мирослава Белей, Філадельфія, Марія Вусович, Іванна Городиська, Володимира Кміцикевич — усі з Шикаґо, Ярослава Попович, Вудґевен, Юлія Семанишин, Бунтон, Ярослава Кукіль, Гартфорд, Кароліна Бойко, Ірвінгтон, Люба Фалько, Бавнд Брук, Анна Дикий, Бронкс.

МУЗЕЙ СУА:

Від. 5	Дітройт	25.00
" 12	Клівленд	100.00
" 13	Честер	25.00
" 16	Міннеаполіс	25.00
" 20	Філадельфія	25.00
" 21	Бруклін	10.00
" 33	Клівленд	100.00
" 45	Елизабет	10.00
" 48	Філадельфія	10.00
" 60	Клівленд	10.00
" 69	Лорейн	25.00
" 72	Нью Йорк	75.00
" 101	Шикаґо	25.00
" 104	Нью Йорк	10.00
М. Ясінська-Мурована, Вайнленд		10.00
Ольга Сопівник, Шикаґо		10.00

ФОНД „МАТИ Я ДИТИНА“:

Від. 1	Нью Йорк	60.00
" 16	Міннеаполіс	15.00
" 21	Бруклін	10.00
" 33	Клівленд	120.00
" 43	Філадельфія	180.00
" 47	Рочестер	22.00
" 55	Лос Анджелес	25.00
" 59	Балтимор	60.00
" 61	Випані	60.00
" 65	Нью Бронсвик	30.00
" 66	Нью Гейвен	25.00
" 69	Лорейн	120.00
" 79	Бостон	25.00
" 83	Нью Йорк	15.00
" 101	Шикаґо	120.00
" 102	Геммонд	150.00
П. І. Поповичі, Д. Шумей, Елмвуд		25.00
Віра Зобнів, Торонто		20.00
В. У. Білецькі, Е. О. Мартинюки		20.00
М. Я. Турко, Кембрідж		10.00
Кекілія Дибайло, Плейнфілд		9.00

По 2 дол.: Д. Свідерська, О. Лаба, С. Боднар, С. Бішко, О. Олійник, А. Сенів, Н. Римар, С. Баб'як, О. Вересюк, А. Римарук, Т. Кривулич, М. Юрчук.

„ФОНД 500“:

Від. 1	Нью Йорк	10.00
" 61	Випані	20.00
" 72	Нью Йорк	25.00
" 82	Нью Йорк	25.00

З подякою

Ольга Муссаковська, секретарка
Ірина Качанівська, касієрка

SPIRIT of FLAME

A COLLECTION OF THE WORKS OF

LESYA UKRAINKA

Translated by Percival Cundy

Foreword by Clarence A. Manning

З НАГОДИ ГРАДУАЦІЇ

подаруйте

ДОЦІ або СИНОВІ

„Дух Полум'я“

Лесі Українки

англійською мовою

у перекладі Персіфалія Канди

з передмовою К. Маннінга

Ціна \$5.00

Купуйте найновіші видання СУА:
Р. Завадовича: ЧАРОДІЙНІ МУЗИКИ

Діми: КІТ-МУЗИКА

Ціна по 2.50 дол. за примірник

Замовляти через Централу СУА